

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)
z 15. júna 2005 *

Vo veci T-349/03,

Corsica Ferries France SAS, so sídlom v Bastii (Francúzsko), v zastúpení:
S. Rodrigues a C. Scapel, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: C. Giolito a H. van Vliet,
splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorú v konaní podporujú:

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues a S. Ramet, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

a

Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA, so sídlom v Marseille (Francúzsko), v zastúpení: pôvodne H. Tassy, neskôr O. d'Ormesson a A. Bouin, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2004/166/ES z 9. júla 2003 o pomoci na reštrukturalizáciu, ktorú Francúzsko zamýšľa poskytnúť spoločnosti Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 61, 2004, s. 13),

SÚD PRVÉHO STUPŇAEURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (tretia komora),

v zložení: predseda komory M. Jaeger, sudcovia V. Tiili a O. Czúcz,

tajomník: I. Natsinas, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. novembra 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

¹ Článok 87 ES stanovuje:

„1. Ak nie je touto zmluvou ustanovené inak, pomoc poskytovaná členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá naruša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

...

3. Za zlučiteľné so spoločným trhom možno považovať:

...

c) pomoc na rozvoj určitých hospodárskych činností alebo určitých hospodárskych oblastí, za predpokladu, že táto podpora nepriaznivo neovplyvní podmienky obchodu tak, že by to bolo v rozpore so spoločným záujmom...”

2 Bod 8 usmernení Spoločenstva pre štátnu pomoc námornej doprave [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 205, 1997, s. 5) stanovuje, že Komisia uplatní usmernenia pre štátnu pomoc na reštrukturalizáciu a záchranu podnikov v ťažkostiach na pomoc na reštrukturalizáciu námorných spoločností.

3 Podľa usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach [podnikov v ťažkostiach — *neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 288, 1999, s. 2; Mím. vyd. 08/001, s. 322, ďalej len „usmernenia“), použiteľných od 9. októbra 1999, Komisia určuje podmienky, za ktorých je možné príslušnú pomoc vyhlásiť za zlučiteľnú so spoločným trhom v súlade s článkom 87 ods. 3 písm. c) ES. Podľa bodu 3.2.2 týchto usmernení sa tieto podmienky týkajú posúdenia príjemcu ako podniku v ťažkostiach, obnovenia životaschopnosti, vyhnutia sa nevhodným narušeniam hospodárskej súťaže, obmedzenia pomoci na minimum, uloženia podmienok a povinností potrebných na to, aby hospodárska súťaž nebola narušená spôsobom, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom, a úplného vykonania reštrukturalizačného plánu.

4 Nariadenie Rady EHS č. 3577/92 zo 7. decembra 1992, ktorým sa uplatňuje zásada slobody poskytovania služieb na námornú dopravu v rámci členských štátov

(námorná kabotáž) (Ú. v. ES L 364, s. 7; Mim. vyd. 06/002, s. 10) ukladá členským štátom povinnosť, aby otvorili vnútroštátne trhy kabotáže. Článok 4 tohto nariadenia stanovuje, že kedykoľvek členský štát uzatvorí zmluvu o výkone vo verejnom záujme, bude to na nediskriminačnom základe všetkých majiteľov lodí Spoločenstva.

Skutkové okolnosti

1. *Dotknuté námorné spoločnosti*

- 5 Žalobkyňou je námorná spoločnosť, ktorá ponúka pravidelné námorné spojenia na Korziku z kontinentálneho Francúzska (Toulon a Nice) a Talianska (Savone a Livorno).
- 6 Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) je námorná spoločnosť, ktorá zabezpečuje pravidelné spojenia na Korziku z kontinentálneho Francúzska (Nice, Toulon a Marseille) a do severnej Afriky (Tunisko a Alžírsko) z kontinentálneho Francúzska, ako aj sezónne spojenie od apríla do septembra na Sardíniu.
- 7 SNCM je dnes z 80 % vo vlastníctve Compagnie générale maritime et financière (CGMF) a z 20 % vo vlastníctve Société nationale des chemins de fer (SNCF). Predmetom podnikania CGMF, ktorej 100 % priamym vlastníkom je francúzsky štát, je povoľovanie všetkých činností týkajúcich sa námornej dopravy, vybavenia a prenájmu lodí, ako aj účasť na všetkých obchodných alebo priemyselných činnostiach priamo alebo nepriamo súvisiacich s týmto predmetom podnikania.

- 8 SNCM má menšinový podiel v Compagnie méridionale de navigation (CMN), námornej spoločnosti pôsobiacej medzi Marseille a Korzikou, ktorá je kontrolovaná Compagnie méridionale de participation zo skupiny Stef-TFE.

2. Závazky verejnej služby spojené s námornými spojeniami medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou

- 9 Od roku 1948 sú služby pravidelnej námornej dopravy medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou zabezpečované v rámci záväzkov verejnej služby.
- 10 Do roku 1976 boli tieto služby poskytované v systéme čiastočne upravenom francúzskou právnou úpravou, pričom lode plaviace sa pod francúzskou vlajkou mali monopol na kabotáž. V tomto systéme štát vyplácal spoločnostiam poskytujúcim službu paušálnu dotáciu ako vyrovnanie za požiadavky verejnej služby týkajúce sa spájaných prístavov, pravidelnosti, frekvencie, objemu poskytovania služby, používaných cenníkov a posádky lode.
- 11 Roku 1976 Francúzsko nanovo definovalo podmienky poskytovania verejnej služby námornej dopravy na Korziku na základe zásady územnej kontinuity. Účelom tejto zásady je obmedziť nevýhody ostrovnej polohy a zabezpečiť dopravné spojenie s ostrovom za podmienok čo najbližších podmienkam čisto kontinentálnych spojení. Bol zavedený režim koncesí, pričom rámcové podmienky verejnej služby boli zahrnuté do zadávacích podmienok. So spoločnosťami SNCM a CMN bola 31. marca 1976 uzatvorená rámcová zmluva na dobu 25 rokov, ktorej platnosť uplynula 31. decembra 2001.

- 12 Od roku 1976 do roku 1982 určovala francúzska vláda na základe tejto rámcovej zmluvy podmienky dopravného spojenia.
- 13 Zákon z 30. júla 1982 o osobitnom postavení regiónu Korzika preniesol na regionálny parlament Korziky správu územnej kontinuity v rámci zmluvného rámca s francúzskym štátom. Následne zákon z 13. mája 1991 o postavení územno-správneho celku Korzika priznal uvedenému regionálnemu parlamentu úplnú právomoc pre dopravné spojenie s týmto ostrovom. Od toho času je za jeho organizáciu zodpovedný Office des transports de la Corse (OTC).
- 14 Od roku 1991 boli prijaté dve päťročné zmluvy medzi OTC a oboma koncesionárskymi spoločnosťami na základe rámcovej zmluvy. Prvá z týchto zmlúv (ďalej len „zmluva z roku 1991“) spresňovala podmienky výkonu verejnej služby pre roky 1991 až 1996 a druhá zmluva (ďalej len „zmluva z roku 1996“) spresňovala tieto podmienky pre roky 1996 až 2001. Týmito zmluvami boli taktiež definované zásady vyplácania paušálnej dotácie poskytovanej vo forme dotácie na územnú kontinuitu ako vyrovnania za uložené záväzky. Záväzky verejnej služby sa v tom čase vzťahovali na všetky spojenia medzi Korzikou a tromi prístavmi kontinentálneho Francúzska, a to Nice, Toulon a Marseille.
- 15 Roku 2001 územnosprávny celok Korzika vyhlásil podľa nariadenia č. 3577/92 verejnú súťaž s cieľom vybrať podnikateľský subjekt, ktorý by bol od 1. januára 2002 poverený plnením záväzkov verejnej služby medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou v rámci zmluvy na päť rokov za finančnú náhradu. Vzhľadom na vývoj hospodárskej súťaže na spojeniach z Toulonu a Nice územnosprávny celok Korzika usúdil, že záväzku verejnej služby musia podliehať len spojenia z Marseille.
- 16 Táto zákazka bola pridelená spoločne SNCM a CMN, pričom žalobkyňa sa verejnej súťaže nezúčastnila.

- 17 Podľa „zmluvy o zverení verejnej služby“ (ďalej len „zmluva z roku 2002“) uzatvorenej s územnosprávnym celkom Korzika a OTC sú SNCM a CMN ako splnomocnenci zaviazaní zabezpečiť od 1. januára 2002 poskytovanie pravidelných námorných služieb na linkách medzi Marseille a Korzikou pod podmienkou dodržiavania niektorých záväzkov verejnej služby týkajúcich sa frekvencie, kapacity, cestovného poriadku, cestovného (maximálna cena podľa sezóny, povinné zľavy pre niektoré kategórie osôb) a kvality služby. Podľa tejto zmluvy sú tieto záväzky plnené za každoročne klesajúcu „referenčnú“ finančnú náhradu, ktorej výška určená na základe predpokladaných príjmov je predmetom úprav na konci každého roka v závislosti od odchýlky medzi týmito predpokladmi a skutočnými príjmami. Podľa zmluvy predstavuje maximálna suma finančnej náhrady za celé dotknuté obdobie 326,85 miliónov eur pre SNCM a 128,2 miliónov eur pre CMN, teda celkovo 455,05 miliónov eur. Zmluva z roku 2002 okrem toho stanovuje, že konečná ročná finančná náhrada pre každého zo splnomocnencov je obmedzená na prevádzkovú stratu vzniknutú z dôvodu záväzkov verejnej služby pri zohľadnení primeraného výnosu úmerného skutočnému používaniu nasadeného plavebného kapitálu, pričom primeraný výnos je stanovený na 15 % z predajnej hodnoty lodí, ako ju definuje dohoda. Platnosť zmluvy z roku 2002 uplynie 31. decembra 2006, pokiaľ neuplynie už skôr na základe dohody všetkých zmluvných strán.

Správne konanie

1. *Pomoc v prospech SNCM ako náhrada záväzkov verejnej služby v rámci zmluvy z roku 1991 a zmluvy z roku 1996*

- 18 V dôsledku sťažností proti pomoci poskytnutej Corsica Marittima, dcérskej spoločnosti SNCM pre dopravu cestujúcich medzi Korzikou a Talianskom, Komisia 22. decembra 1998 oznámila Francúzskej republike svoje rozhodnutie začať konanie

vo veci formálneho zisťovania pomoci podľa článku 93 ods. 2 Zmluvy ES (teraz článok 88 ods. 2 ES) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 62, 1999, s. 9). Táto vec bola zaregistrovaná pod číslom C-78/98.

- 19 Dňa 28. februára 2001 Komisia po nových sťažnostiach týkajúcich sa pomoci prijatej SNCM na pokrytie nákladov na plnenie jej záväzkov verejnej služby oznámila Francúzskej republiky svoje rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania pomoci podľa článku 88 ods. 2 ES [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 117, 2001, s. 9). Táto vec bola zaregistrovaná pod číslom C-14/01.
- 20 Rozhodnutím 2002/149/ES z 30. októbra 2001 o štátnej pomoci vyplatenej Francúzskou republikou spoločnosti SNCM [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 50, 2002, s. 66) Komisia skončila konania začaté vo veciach C-78/98 a C-14/01, pričom usúdila, že pomoc vo výške 787 miliónov eur poskytnutá SNCM na roky 1999 až 2001 ako náhrada za plnenie záväzkov verejnej služby zabezpečených na Korziku z troch prístavov kontinentálneho Francúzska, teda z Nice, Toulonu a Marseille, je podľa článku 86 ods. 2 ES zlučiteľná so spoločným trhom. Toto rozhodnutie nebolo predmetom žaloby o neplatnosť pred Súdom prvého stupňa.

2. *Pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu v prospech SNCM*

- 21 Dňa 20. decembra 2001 francúzske úrady oznámili Komisii, že CGMF poskytla SNCM ako pomoc na záchranu pôžičku vo výške 22,5 miliónov eur. Táto pomoc, ktorá už bola SNCM čiastočne vyplatená, bola zaregistrovaná pod číslom NN 27/2002 (predtým N 849/2001).

- 22 Listom z 18. februára 2002 Francúzska republika oznámila Komisii plán pomoci na reštrukturalizáciu v prospech SNCM. Navrhovaná pomoc na reštrukturalizáciu spočívala v navýšení kapitálu SNCM o 76 miliónov eur spoločnosťou CGME, čo by znamenalo zvýšenie základného imania SNCM z 30 miliónov eur na 106 miliónov eur. Táto pomoc bola Komisiou zaregistrovaná ako oznámená pomoc pod číslom N 118/2002.
- 23 Rozhodnutím K (2002) 2611, konečné znenie, zo 17. júla 2002, Komisia schválila pomoc na záchranu v prospech SNCM v rámci konania o predbežnom preskúmaní pomoci upraveného článkom 88 ods. 3 ES. Komisia vo svojom rozhodnutí uviedla, že oznámená pomoc spĺňa päť kritérií ustanovených v tomto smere v usmerneniach, predovšetkým záväzok Francúzskej republiky oznámiť reštrukturalizačný plán. Toto rozhodnutie nebolo predmetom žaloby o neplatnosť pred Súdom prvého stupňa.
- 24 Listom z 19. augusta 2002, adresovaným Francúzskej republike, sa Komisia rozhodla, potom, keď po predbežnom preskúmaní vyslovila, že oznámená pomoc na reštrukturalizáciu vyvoláva pochybnosti, pokiaľ ide o jej zlučiteľnosť so spoločným trhom, začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES v súlade s článkom 4 ods. 4 a článkom 6 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339, ďalej len „rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania“). Oznámená pomoc bola zaregistrovaná pod novým číslom C-58/2002.
- 25 Listom z 8. októbra 2002, ktorý bol odoslaný spolu s prílohami 15. októbra 2002, francúzske orgány oznámili Komisii svoje pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania vo veci formálneho zisťovania.

- 26 Dňa 11. decembra 2002 bolo rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania spolu so súhrnom uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* (Ú. v. ES C 308, s. 29). Dotknuté osoby boli vyzvané, aby podali svojej pripomienky k oznámenému návrhu pomoci v lehote jedného mesiaca od tohto uverejnenia.
- 27 Listom z 8. januára 2003 žalobkyňa predložila Komisii svoje písomné pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania vo veci formálneho zisťovania. Komisia okrem toho dostala pripomienky od skupiny Stef-TFE a rôznych územnosprávnych celkov. Komisia zaslala všetky prijaté pripomienky Francúzskej republike a poskytla jej možnosť vyjadriť sa k nim.
- 28 Dňa 4. februára 2003 sa na žiadosť žalobkyne uskutočnilo stretnutie medzi ňou a Komisiou, na ktorom táto odovzdala Komisii dodatočné dokumenty.
- 29 Listom z 10. februára 2003 francúzske orgány zaslali Komisii svoje tvrdenia na preukázanie toho, že návrh pomoci bol v súlade s usmerneniami, ako aj opis aktuálneho vývoja počtu zamestnancov a platov, znižovania výrobných nákladov a tarifnej politiky SNCM.
- 30 Listom z 13. februára 2003 francúzske orgány zaslali Komisii svoje pripomienky k pripomienkam žalobkyne a Stef-TFE.

- 31 Listom z 21. februára 2003 francúzske orgány odpovedali na doplňujúce otázky položené v liste Komisie z 10. februára 2003.
- 32 Faxom z 27. mája 2003 francúzske orgány zaslali Komisii svoje pripomienky k dokumentom, ktoré žalobkyňa odovzdala Komisii 4. februára 2003 a ktoré Komisia následne listom z 21. februára 2003 zaslala francúzskym orgánom.
- 33 Dňa 9. júla 2003 Komisia vydala rozhodnutie 2004/166/ES o pomoci na reštrukturalizáciu, ktorú Francúzsko zamýšľa poskytnúť spoločnosti Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 61, 2004, s. 13), ktoré je predmetom prejednávanej žaloby o neplatnosť (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).
- 34 Napadnuté rozhodnutie znie takto:

„Článok 1

Pomoc, ktorú Francúzsko zamýšľa poskytnúť na reštrukturalizáciu [SNCM] je zlučiteľná so spoločným trhom za podmienok upravených v článkoch 2 až 5.

Článok 2

SNCM sa v čase od oznámenia tohto rozhodnutia do 31. decembra 2006 zdrží obstarávania nových plavidiel a podpisovania zmlúv o stavbe, objednávkach alebo prenájme nových plavidiel alebo plavidiel po generálnej oprave.

SNCM môže od oznámenia tohto rozhodnutia až do 31. decembra 2006 prevádzkovať len tých jedenásť lodí, ktoré podnik SNCM už vlastní, teda: *Napoléon Bonaparte*, *Danielle Casanova*, *Île de Beauté*, *Corse*, *Liamone*, *Aliso*, *Méditerranée*, *Pascal Paoli*, *Paglia Orba*, *Monte Cinto* a *Monte d'Oro*.

Ak by SNCM musela z dôvodu udalostí nezávislých na jej vôli vymeniť niektorú z lodí pred 31. decembrom 2006, môže Komisia povoliť takúto výmenu na základe riadne zdôvodneného oznámenia Francúzska.

Článok 3

Skupina SNCM prevedie všetky svoje priame alebo nepriame podiely v týchto spoločnostiach:

— Amadeus France,

- Compagnie Corse Méditerranée,

- realitná spoločnosť podľa občianskeho práva Schuman,

- Société méditerranéenne d'investissements et de participations,

- Someca.

Namiesto prevodu svojho podielu v Société méditerranéenne d'investissements et de participations môže SNCM predať jediný majetok tejto spoločnosti, *Southern Trader*; a zrušiť túto dcérsku spoločnosť.

Prevody môžu byť uskutočnené podľa výberu francúzskych úradov buď verejnou ponukou na predaj, alebo výzvou na podávanie ponúk s predchádzajúcim uverejnením a minimálne dvojmesačnou lehotou na podávanie ponúk.

Francúzsko poskytne Komisii dôkazy o všetkých týchto prevodoch. Nevyhovujúce ponuky, ktoré SNCM dostane, nemôžu byť uvádzané ako dôvod nevykonania prevodov. V prípade, že neexistuje ponuka a Francúzsko môže dokázať, že boli uskutočnené všetky potrebné opatrenia na uverejnenie, považuje sa podmienka uvedená v prvom odseku za splnenú.

Článok 4

Na všetkých spojeniach na Korziku sa SNCM zdrží od oznámenia tohto rozhodnutia do 31. decembra 2006 akejkolvek cenovej politiky v súvislosti s ponúkanými cenami s cieľom ponúkať nižšie ceny ako všetci jej konkurenti pre rovnaké ciele a služby a v rovnakých dátumoch.

Komisia si vyhradzuje právo začať vyšetrovanie akéhokoľvek zisteného nesplnenia podmienok upravených týmto rozhodnutím a predovšetkým podmienky uvedenej v prvom odseku.

Podmienka uvedená v prvom odseku je splnená, ak sú najnižšie ceny SNCM na každý deň vyššie ako najnižšie akciové ceny ponúkané každým z jej konkurentov pre rovnaké ciele a služby.

Podmienka uvedená v prvom odseku sa neuplatní vtedy, ak o infláciu očistené ceny týchto konkurentov prekročia ceny SNCM platné v priebehu referenčného roka 1996.

Francúzsko do 30. júna každého roka oznámi Komisii všetky skutočnosti potrebné na preukázanie toho, že táto podmienka bola v predchádzajúcom kalendárnom roku splnená na všetkých spojeniach na Korziku alebo z Korziky.

Článok 5

V súlade so záväzkami prevzatými francúzskymi orgánmi v reštrukturalizačnom pláne je ročný počet spiatočných ciest lodí na jednotlivých námorných spojeniach s Korzikou až do 31. decembra 2006 obmedzený na hornú hranicu stanovenú v tabuľke 3 tohto rozhodnutia, pokiaľ nenastanú výnimočné okolnosti nevyvolané SNCM, ktoré by ju donútili preniesť niektoré spojenia do iných prístavov, a pokiaľ nedôjde k zmenám záväzkov verejnej služby uložených tomuto podniku.

Článok 6

Francúzsko je po oznámení tohto rozhodnutia oprávnené navýšiť základné imanie SNCM vyplatením sumy 66 miliónov eur.

Až do konca obdobia reštrukturalizácie, teda až do 31. decembra 2006 môže Komisia na návrh francúzskych orgánov rozhodnúť o schválení druhej platby pre SNCM, ktorej výška zodpovedá rozdielu medzi zostávajúcimi 10 miliónmi eur a výnosom z prevodov vyžadovaných v článku 3 za podmienok stanovených uvedeným článkom.

Toto rozhodnutie možno prijať len vtedy, ak boli vykonané činnosti vyžadované v článku 3, ak výnos z prevodov neprevýši 10 miliónov eur a pokiaľ boli splnené podmienky stanovené v článkoch 2, 4 a 5, bez toho aby bola dotknutá právomoc Komisie začať v prípade potreby konanie vo veci formálneho zisťovania pre nesplnenie niektorej z nich. V prípade porušenia nebude druhá časť pomoci vyplatená.

Článok 7

Francúzsko v lehote šiestich mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia informuje Komisiu o opatreniach prijatých na dosiahnutie súladu s rozhodnutím.

...“ [*neoficiálny preklad*]

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 35 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 13. októbra 2003 podala túto žalobu.
- 36 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 3. februára 2004 Francúzska republika podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu Komisie.
- 37 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 26. februára 2004 SNCM podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu Komisie.
- 38 Uznesením z 10. marca 2004 sa vyhovel návrhu Francúzskej republiky na vstup do konania ako vedľajší účastník konania.

39 Uznesením z 30. marca 2004 sa vyhovel návrhu SNCM na vstup do konania ako vedľajší účastník konania.

40 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (tretia komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval účastníkov, aby odpovedali na písomné otázky. Účastníci konania vyhovelí tejto výzve v stanovených lehotách.

41 Vo svojich odpovediach účastníci konania oznámili Súdu prvého stupňa skutočnosť, že Komisia 8. septembra 2004 prijala rozhodnutie K (2004) 3359, konečné znenie (ďalej len „rozhodnutie z 8. septembra 2004“), ktorým sa mení napadnuté rozhodnutie. Na doplňujúcu písomnú otázku Súdu prvého stupňa účastníci konania zaujali stanovisko k dosahu tohto rozhodnutia na prejednávanú žalobu.

42 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté počas pojednávania 18. novembra 2004.

43 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

44 Komisia podporovaná Francúzskou republikou a SNCM, vedľajšími účastníkmi konania, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,

- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

45 Na podporu podanej žaloby o neplatnosť žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 253 ES, ktoré spočíva v tom, že napadnuté rozhodnutie bolo nedostatočne odôvodnené. Druhý žalobný dôvod vychádza z porušenia článku 87 ods. 3 písm. c) ES nariadenia č. 659/1999 a usmernení v tom, že napadnuté rozhodnutie obsahuje skutkové omyly a zjavné omyly v posúdení.

46 Na úvod je však potrebné preskúmať prípadný dopad rozhodnutia z 8. septembra 2004 na prejednávajúcu žalobu.

1. Úvodná poznámka k dosahu rozhodnutia z 8. septembra 2004 na prejednávajúcu žalobu

47 Je potrebné konštatovať, že Komisia rozhodnutím z 8. septembra 2004 zmenila napadnuté rozhodnutie, aby ako uvádza v odôvodnení č. 2 tohto nového

rozhodnutia, umožnila SNCM jednak nahradiť loď *Asco* loďou *Aliso* na zozname lodí uvedených v článku 2 napadnutého rozhodnutia, teda na zozname lodí, ktoré SNCM môže používať v priebehu reštrukturalizácie, jednak previesť buď loď *Asco* alebo loď *Aliso* vzhľadom na ťažkosti spojené s predajom lode *Asco*.

48 Je však nutné pripomenúť, že podľa judikatúry musí byť v rámci žaloby o neplatnosť podľa článku 230 ES posudzovaná zákonnosť aktov Spoločenstva na základe skutkového a právneho stavu existujúceho v čase prijatia tohto aktu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. júna 1998, *British Airways a i./Komisia*, T-371/94 a T-394/94, Zb. s. II-2405, bod 81).

49 Okrem toho nie je v prejednávanej veci zjavné, žeby kvôli rozhodnutiu z 8. septembra 2004 boli niektoré žalobné dôvody a tvrdenia uvádzané žalobkyňou na podporu prejednávanej žaloby bezpredmetné. Toto navyše na písomnú otázku Súdu prvého stupňa k tomuto bodu netvrdila ani Komisia, ani žalobkyňa.

50 Za týchto okolností je potrebné konštatovať, že rozhodnutie z 8. septembra 2004 nijako neovplyvňuje prejednávanú žalobu o neplatnosť podanú proti napadnutému rozhodnutiu.

2. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 253 ES, ktoré spočíva v tom, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené

51 Týmto žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o charakter dotknutého opatrenia pomoci

a povahu náhrady za verejnú službu ako časti pomoci, pominutie pochybností, ktoré viedli k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania, posúdenie obnovenia životaschopnosti, realističnosť predpokladaných reštrukturalizačných scenárov a určenie nestrategických podielov.

Úvodné poznámky k rozsahu žalobného dôvodu

- 52 Je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry je žalobný dôvod založený na porušení článku 253 ES odlišný od žalobného dôvodu založeného na zjavne nesprávnom posúdení. Zatiaľ čo totiž prvý z nich, ktorým sa namieta neexistencia alebo nedostatok odôvodnenia, spočíva v porušení podstatných formálnych náležitostí v zmysle článku 230 ES a predstavuje dôvod týkajúci sa verejného poriadku, ktorý musí súd Spoločenstva preskúmať z úradnej povinnosti, druhý z nich, ktorý sa týka zákonnosti rozhodnutia z meritórneho hľadiska, spočíva v porušení právneho pravidla súvisiaceho s uplatňovaním Zmluvy v zmysle toho istého článku 230 ES a môže byť preskúmaný súdom Spoločenstva len vtedy, ak sa ho žalobca dovoľáva. Povinnosť odôvodnenia je teda otázkou odlišnou od otázky dôvodnosti odôvodnenia (rozsudky Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 67; z 22. marca 2001, Francúzsko/Komisia, C-17/99, Zb. s. I-2481, bod 35, a z 29. apríla 2004, Holandsko/Komisia, C-159/01, Zb. s. I-4461, bod 65; rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. januára 2004, Thermenhotel Stoiser Franz a i./Komisia, T-158/99, Zb. s. II-1, bod 97).

- 53 V prejednávanej veci je nutné konštatovať, že pri svojom prvom žalobnom dôvode sa žalobkyňa obmedzila na tvrdenie, ako to výslovne vyplýva z názvu tohto žalobného dôvodu v žalobnom návrhu („Porušenie podstatných formálnych náležitostí: nedostatočnosť odôvodnenia) a z obsahu žalobného návrhu, predovšetkým z jeho bodov 17, 18 a 43 — ktoré spomínajú porušenie podstatných formálnych náležitostí, judikatúru týkajúcu sa článku 253 ES a potrebu zrušiť napadnuté rozhodnutie s ohľadom na jeho „formálnu zákonnosť“ —, ako aj z tretieho a štvrtého odseku

zhrnutia žalobného návrhu vypracovaného žalobkyňou — ktoré zdôrazňujú „nedostatočnosť odôvodnenia“ vo vyššie uvedených bodoch —, že napadnuté rozhodnutie je z určitých hľadísk v rozpore s článkom 253 ES nedostatočne odôvodnené.

- 54 Je potrebné konštatovať, že takto stanovený rozsah tohto žalobného dôvodu nie je účastníkmi konania spochybňovaný. Je totiž potrebné poukázať na to, že v odpovedi na pripomienky Komisie a Francúzskej republiky v tomto zmysle žalobkyňa pripomína, ako vyplýva z bodu 3 repliky, že uvedeným žalobným dôvodom vytýka Komisii „porušenie“ alebo „nesplnenie“ povinnosti odôvodnenia.
- 55 Zo žalobného návrhu napokon vyplýva, že rozdiel medzi povinnosťou odôvodnenia a zjavným omylom v posúdení žalobkyňa dobre pozná, pretože potom, čo prvý žalobný dôvod venovala spochybneniu dostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, vo svojom druhom žalobnom dôvode (nazvanom „Porušenie Zmluvy ES a vykonávacích predpisov: skutkové omyly a zjavné omyly v posúdení“), založenom na porušení článku 87 ods. 3 ES a usmernení, tvrdí, že napadnuté rozhodnutie obsahuje zjavné omyly v posúdení. Rovnaké rozlíšenie sa objavuje v zhrnutí žalobného návrhu, kde žalobkyňa v odseku 3 uvádza, že „návrhom na začatie konania sa sleduje zrušenie napadnutého rozhodnutia z dvoch dôvodov, jednak z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, jednak z dôvodu, že je postihnuté skutkovými omylmi a zjavnými omylmi v posúdení“. Podobne v replike žalobkyňa znovu potvrdzuje, potom čo bola oboznámená s pripomienkami Komisie a Francúzskej republiky k tomuto bodu, že namieta jednak porušenie povinnosti odôvodnenia, jednak zjavné omyly v posúdení.
- 56 Za týchto okolností treba prvý žalobný dôvod uvádzaný žalobkyňou na podporu prejednávanej žaloby chápať ako žalobný dôvod založený výlučne na porušení článku 253 ES, ktoré spočíva v tom, že napadnuté rozhodnutie je vo viacerých bodoch nedostatočne odôvodnené, keďže výhrady žalobkyne sledujúce spochybnenie dôvodnosti napadnutého rozhodnutia sú znovu uvedené v rámci druhého žalobného dôvodu.

- 57 Je však potrebné konštatovať, ako správne uvádza Komisia podporovaná v tomto bode Francúzskou republikou, že cieľom viacerých výhrad a tvrdení žalobkyne uvedených v rámci prvého žalobného dôvodu je dokázať vadnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a nie jeho nedostatočnosť. Žalobkyňa tak len domnelo spochybňuje odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v skutočnosti však spochybňuje jeho dôvodnosť.
- 58 Ako už ale Súdny dvor skôr rozhodol, Súd prvého stupňa nesmie v súvislosti s preskúmaním dodržania povinnosti odôvodnenia rozhodnutia Komisie preskúmať z meritórneho hľadiska zákonnosť dôvodov, ktoré posledná uvedená uviedla na odôvodnenie uvedeného rozhodnutia (rozsudok Francúzsko/Komisia, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 38).
- 59 Z toho vyplýva, že v rámci žalobného dôvodu založeného na neexistencii alebo nedostatku odôvodnenia sú výhrady a tvrdenia smerujúce k spochybneniu dôvodnosti takého rozhodnutia neúčinné a nepodstatné (pozri v tomto zmysle rozsudok Thermenhotel Stoiser Franz a i./Komisia, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 97; rozsudky Súdu prvého stupňa z 20. apríla 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, T-305/94 až T-307/94, T-313/94 až T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 a T-335/94, Zb. s. II-931, bod 389; z 28. februára 2002, Compagnie générale maritime a i./Komisia, T-86/95, Zb. s. II-1011, bod 425, a z 30. septembra 2003, Atlantic Container Line a i./Komisia, T-191/98, T-212/98 až T-214/98, Zb. s. II-3275, body 1175 a 1176).
- 60 Keďže žalobkyňa okrem toho výslovne potvrdila, že prvý žalobný dôvod je založený výlučne na nedostatočnosti odôvodnenia a zo štruktúry žalobného návrhu vyplýva, že žalobkyňa si je vedomá rozdielu medzi chýbajúcim odôvodnením a vadným odôvodnením, Súdu prvého stupňa neprislúcha, aby prekvalifikoval výhrady uvedené v rámci tohto žalobného dôvodu, ktoré v skutočnosti smerujú proti dôvodnosti napadnutého rozhodnutia. Táto úvaha platí o to viac v prípade, kde, podobne ako v prejednávanej veci, žalobkyňa uvádza druhý žalobný dôvod založený na zjavných omyloch v posúdení, v rámci ktorého sú niektoré z týchto výhrad znova uvedené s cieľom spochybniť dôvodnosť napadnutého rozhodnutia.

- 61 V dôsledku toho je v rámci tohto žalobného dôvodu potrebné preskúmať len to, či je napadnuté rozhodnutie dostatočne odôvodnené z právneho hľadiska. Výhrady a tvrdenia žalobkyne uvedené v rámci tohto žalobného dôvodu, ktorými sa v skutočnosti sleduje spochybnenie dôvodnosti uvedeného rozhodnutia, musia byť odmietnuté ako nepodstatné.

O výhradách týkajúcich sa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia

Úvodné poznámky

- 62 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry rozsah povinnosti odôvodnenia závisí od povahy dotknutého aktu a od kontextu jeho prijatia. Z odôvodnenia musia jasne a nepochybne vyplývať úvahy inštitúcie, a to tak, aby sa jednak dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého opatrenia, aby mohli brániť svoje práva a overiť, či rozhodnutie je alebo nie je dôvodné, a jednak aby súd Spoločenstva mohol vykonať svoje preskúmanie zákonnosti (rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 63; rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. marca 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Komisia, T-228/99 a T-233/99, Zb. s. II-435, bod 278, a zo 14. januára 2004, Fleuren Compost/Komisia, T-109/01, Zb. s. II-127, bod 119).
- 63 Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa musí posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj s ohľadom na jeho kontext a na všetky právne predpisy, ktoré upravujú dotknutú oblasť (rozsudok Francúzsko/Komisia, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 36; rozsudky Súdu prvého stupňa z 15. júna 2000, Alzetta a i./Komisia, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 až T-607/97, T-1/98, T-3/98 až T-6/98 a T-23/98, Zb. s. II-2319, bod 175, a Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Komisia, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 279).

64 Komisia predovšetkým nie je povinná zaujať stanovisko ku všetkým tvrdeniam, ktoré pred ňou uvádzajú dotknuté osoby, ale stačí, aby vyložila skutočnosti a právne úvahy, ktoré majú v štruktúre rozhodnutia zásadný význam (rozsudky Súdu prvého stupňa z 8. júna 1995, Siemens/Komisia, T-459/93, Zb. s. II-1675, bod 31, a Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Komisia, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 280). Súdny dvor teda už skôr rozhodol, že Komisia nie je povinná zaujať stanovisko k skutočnostiam, ktoré sú očividne nepodstatné, bezvýznamné alebo zjavne druhoradé (rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 64).

65 Pri kvalifikovaní opatrenia ako pomoci povinnosť odôvodnenia vyžaduje, aby sa uviedli dôvody, pre ktoré sa Komisia domnieva, že dotknuté opatrenie patrí do rozsahu pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES (rozsudok Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Komisia, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 281).

66 Pokiaľ ide o zlučiteľnosť štátnej pomoci na reštrukturalizáciu s článkom 87 ods. 3 písm. c) ES, z judikatúry vyplýva, že povinnosť odôvodnenia je splnená, ak sú v rozhodnutí Komisie uvedené dôvody, pre ktoré sa táto domnieva, že pomoc je odôvodnená s ohľadom na podmienky stanovené usmerneniami, najmä s ohľadom na reštrukturalizačný plán, dostatočné preukázanie dlhodobej životaschopnosti a primeranosť pomoci vzhľadom na príspevok jej príjemcu (pozri v tomto zmysle rozsudok Francúzsko/Komisia, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 37, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. apríla 1998, Vlaamse Gewest/Komisia, T-214/95, Zb. s. II-717, bod 102; pozri, pokiaľ ide o ďalšiu úpravu Spoločenstva v oblasti štátnej pomoci, rozsudok Fleuren Compost/Komisia, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 125).

67 Vo svetle týchto zásad je potrebné preskúmať, či je napadnuté rozhodnutie v prejednávanej veci dostatočne odôvodnené.

O povahe dotknutého opatrenia a charaktere náhrady za verejnú službu ako časti pomoci

- 68 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o určenie výšky náhrady za verejnú službu. Uvádza, že Komisia ju neoboznámila so znaleckým posudkom použitým na tento účel, že v napadnutom rozhodnutí nevysvetľuje, prečo sa zohľadnila dotácia na znehodnotenie *Liamone*, aj keď táto loď nebola potrebná na plnenie prevzatých záväzkov verejnej služby, a neumožnila určiť skutočný podiel náhrady za verejnú službu na celkovej sume pomoci.
- 69 Najskôr je potrebné konštatovať, že v odôvodnení č. 259 napadnutého rozhodnutia Komisia usúdila, že nezávisle od potreby posudzovať pomoc ako pomoc na reštrukturalizáciu je časť pomoci zodpovedajúca náhrade za verejnú službu za obdobie rokov 1991 – 2001 zlučiteľná so spoločným trhom podľa článku 86 ods. 2 ES.
- 70 Zdá sa, že na účely určenia výšky náhrady za verejnú službu Komisia v odôvodneniach č. 256 a č. 257 napadnutého rozhodnutia vypočítala sumu strát, ktoré utrpela SNCM v rokoch 1991 až 2001 na všetkých dopravných spojeniach na Korziku, ktoré sú predmetom záväzku verejnej služby. Komisia v tejto súvislosti vysvetľuje, že za obdobie rokov 1991 – 2001 sa pri dopravnom spojení na Korziku opierala o hospodársky výsledok pred zdanením, ako bol stanovený znaleckým posudkom použitým v rámci rozhodnutia 2002/149, znížený o zisk z predaja plavidiel, zatiaľ čo za obdobie rokov 2000 – 2001, na ktoré sa vyššie spomínaný posudok nevzťahuje, sama podľa postupu uvedeného v rozhodnutí 2002/149 znova vypočítala hospodársky výsledok pred zdanením na dopravnom spojení na Korziku, odpočítala príspevky na reštrukturalizáciu už zahrnuté v oznámených nákladoch na reštrukturalizáciu, pričom v období týchto dvoch rokov nedošlo k žiadnemu predaju námorného materiálu. Pokiaľ ide o prípadné straty roku 2002 na dopravnom spojení

medzi Marseille a Korzikou, Komisia uvádza, že tieto straty nemôžu byť použité „vzhľadom na skutočnosť, že od 1. januára 2002 boli ceny za prevádzku na dopravnom spojení z Marseille na Korziku a výška finančných náhrad určované zmluvne medzi verejnými orgánmi a SNCM, čo je v rozpore s ustanoveniami zmlúv z rokov 1991 a 1996.“

- 71 Na tomto základe prišla Komisia v odôvodnení č. 258 napadnutého rozhodnutia k záveru, že celková suma opravených výsledkov nárastu hodnoty plavidiel predaných počas tohto obdobia a reštrukturalizačných nákladov za celé obdobie rokov 1991 – 2001 dosiahla výšku 53,48 miliónov eur. Prehľad výpočtu Komisie je uvedený v tabuľke 11 odôvodnenia č. 257 napadnutého rozhodnutia.
- 72 V odôvodnení č. 260 napadnutého rozhodnutia však Komisia usúdila, že vzhľadom na to, že francúzske orgány oznámili ako pomoc na reštrukturalizáciu pomoc vo vyššej sume, rovnajúcej sa 76 miliónom eur, a v tejto súvislosti bolo začaté konanie vo veci formálneho zisťovania upravené v článku 88 ods. 2 ES, bolo potrebné preskúmať celú dotknutú pomoc ako pomoc na reštrukturalizáciu. Tento prieskum je predmetom odôvodnení č. 261 až č. 367 napadnutého rozhodnutia.
- 73 Za týchto okolností je potrebné odmietnuť ako neúčinnú výhradu žalobkyne založenú na tom, že napadnuté rozhodnutie nie je z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o dodržiavanie podmienok upravených článkom 86 ods. 2 ES. Pokiaľ totiž Komisia usúdila, že bolo potrebné posúdiť celú pomoc vo výške 76 miliónov eur, vrátane časti zodpovedajúcej náhrade za verejnú službu vo výške 53,48 miliónov eur, ako pomoc na reštrukturalizáciu v rámci prieskumu, ktorý je predmetom odôvodnení č. 261 až č. 367 napadnutého rozhodnutia, nedostatočnosť odôvodnenia týkajúceho sa zlučiteľnosti výšky uvedenej náhrady s článkom 86 ods. 2 ES nemôže ako také viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, pretože toto rozhodnutie je vysvetlené v odôvodneniach týkajúcich sa posúdenia pomoci ako pomoci na reštrukturalizáciu.

- 74 Je naopak potrebné preskúmať výhradu žalobkyne týkajúcu sa nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o určenie výšky náhrady za verejnú službu. V odôvodnení č. 327 napadnutého rozhodnutia totiž Komisia v rámci posudzovania minimálneho charakteru pomoci s ohľadom na usmernenia usúdila, že časť pomoci zodpovedajúca uvedenej náhrade je potrebná na reštrukturalizáciu SNCM. Za týchto okolností môže prípadná nedostatočnosť odôvodnenia týkajúceho sa určenia výšky náhrady za verejnú službu ovplyvniť posúdenie pomoci ako pomoci na reštrukturalizáciu.
- 75 V tomto ohľade je však nutné konštatovať, že odôvodnenie uvedené v odôvodneniach č. 256 až č. 260 napadnutého rozhodnutia, z ktorého vyplývajú tak kritéria zohľadnené Komisiou pre určenie výšky náhrady za verejnú službu, ako aj metóda výpočtu použitá v tejto súvislosti, umožňuje dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi prijatého opatrenia, aby mohli brániť svoje práva a preskúmať, či napadnuté rozhodnutie je alebo nie je dôvodné, a sudcovi Spoločenstva umožňuje vykonať príslušnú kontrolu zákonnosti.
- 76 Žiadne z tvrdení a výhrad žalobkyne nespochybňuje tento záver.
- 77 Po prvé, pokiaľ ide o to, že Komisia neoboznámila žalobkyňu so znaleckým posudkom, Súd prvého stupňa konštatuje, že toto tvrdenie je nepodstatné pre preukázanie prípadného porušenia povinnosti odôvodnenia. Aj keby sa totiž dokázalo, že k tomuto oboznámeniu nedošlo, nemožno z toho vyvodiť záver o neexistencii alebo nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Týmto tvrdením by sa žalobkyňa mohla domáhať nanajvýš prípadného porušenia svojho práva na oboznámenie sa so spisom, ktorého porušenie by nesúviselo s odôvodnením, ale s dodržiavaním práv na obhajobu. Je však nutné konštatovať, a to sa nespochybňuje, že žalobkyňa sa nedovoľovala takého porušenia svojich práv

na obhajobu. Taký žalobný dôvod pritom nepredstavuje porušenie podstatných formálnych náležitostí a nemusí byť preskúmaný z úradnej povinnosti (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, JFE Engineering/Komisia, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Zb. s. II-2501, bod 425 a tam citovanú judikatúru).

- 78 Pokiaľ žalobkyňa chcela týmto tvrdením uplatniť, že nebola schopná pochopiť úvahy, ktoré viedli Komisiu k určaniu výšky náhrady za verejnú službu, stačí skonštatovať, že úvahy Komisie v tomto smere sú, ako bolo uvedené vyššie, jasne a výslovne uvedené v odôvodneniach č. 256 až č. 258 napadnutého rozhodnutia.
- 79 Pokiaľ ide o tvrdenie, že Komisia sa za roky 2000 a 2001 nesmela opierať o dotknutý posudok, a o skutočnosť, že predbežné údaje z účtovníctva použité Komisiou pre tieto dva roky boli odlišné od uverejnených konečných údajov v účtovníctve, ide o námietky, ktoré sa týkajú opodstatnenosti metódy použitej Komisiou, a sú teda nepodstatné v rámci tohto žalobného dôvodu založeného na nedostatočnosti odôvodnenia.
- 80 Po druhé, pokiaľ ide o údajnú nedostatočnosť odôvodnenia v otázke zohľadnenia dotácie na znehodnotenie *Liamone*, aj keď táto loď nebola potrebná na vykonávanie zverenej verejnej služby, je nutné konštatovať, že toto tvrdenie je založené na nesprávnom pochopení napadnutého rozhodnutia. Z tabuľky 11 v odôvodnení č. 257 napadnutého rozhodnutia totiž jasne vyplýva, že v rozpore s tvrdením žalobkyne Komisia nezohľadnila uvedenú dotáciu pri určovaní výšky náhrady za verejnú službu. Suma 14,771 miliónov eur zodpovedajúca tomuto znehodnoteniu je totiž odpočítaná od strát súvisiacich s činnosťami verejnej služby a nie pripočítaná k nim. Na otázku položenú na pojednávaní Súdom prvého stupňa okrem toho žalobkyňa výslovne pripustila, že jej pochopenie napadnutého rozhodnutia v tomto bode bolo chybné. Komisii teda zjavne nemožno vyčítať, že nezdôvodnila úvahy, ktoré nie sú uvedené v jej rozhodnutí.

- 81 Ako Komisia vysvetľuje vo svojich písomných vyjadreniach, výška znehodnotenia *Liamone* je naopak zohľadnená v nákladoch reštrukturalizačného plánu, ktorý je predmetom prieskumu v odôvodneniach č. 261 až č. 367, keďže mimoriadne znehodnotenie tohto plavidla bolo zaradené do tohto plánu, ako to vyplýva najmä z odôvodnení č. 126, č. 144, č. 302 a č. 330 napadnutého rozhodnutia.
- 82 V štádiu repliky a na pojednávaní potom žalobkyňa uviedla, že touto výhradou sa v skutočnosti snažila zdôrazniť, že je protirečivé, ak Komisia usudzuje, že *Liamone* bola potrebná pred rokom 2002 na plnenie záväzkov verejnej služby, a pritom pripúšťa, že vylúčila dotácie na znehodnotenie tejto lode z výpočtu nevyrovnaných zvýšených nákladov súvisiacich so záväzkami verejnej služby. Keďže však *Liamone* nebola potrebná na plnenie záväzkov verejnej služby, žalobkyňa sa domnieva, že Komisia neoprávnene zohľadnila znehodnotenie tohto plavidla v nákladoch reštrukturalizačného plánu.
- 83 Je však potrebné konštatovať, že tieto tvrdenia, ktorými sa mení rozsah výhrady pôvodne vyjadrený v žalobnom návrhu, spochybňujú dôvodnosť posúdení napadnutého rozhodnutia, takže musia byť v rámci tohto žalobného dôvodu odmietnuté ako nepodstatné.
- 84 Po tretie, pokiaľ ide o údajnú nemožnosť určiť skutočný podiel náhrady za verejnú službu na celkovej výške pomoci, stačí skonštatovať, že Komisia v rozpore s tvrdeniami žalobkyne v odôvodnení č. 258 a v tabuľke 11 odôvodnenia č. 257 napadnutého rozhodnutia výslovne uvádza, že tento podiel predstavuje 53,48 miliónov eur, potom čo v odôvodneniach č. 256 a č. 257 tohto rozhodnutia vysvetlila výpočet tejto sumy.
- 85 Pokiaľ žalobkyňa v tejto súvislosti Komisii vytýka, že nezdôvodnila „nevyhnutnú mieru“ náhrady za verejnú službu a neoverila možný prehnaný rozsah zvýšených

nákladov súvisiacich so záväzkami verejnej služby, a predovšetkým dôvod, prečo k 50 % strát SNCM došlo v rokoch 2000 a 2001, je potrebné konštatovať, že touto výhradou sa žalobkyňa snaží spochybníť výpočet výšky náhrady vykonaný Komisiou v rozsahu, v akom sa opiera o výšku strát, ktoré utrpela SNCM. Táto výhrada, ktorá smeruje proti dôvodnosti napadnutého rozhodnutia v tomto bode, je v rámci tohto žalobného dôvodu nepodstatná.

86 Okrem toho, pokiaľ by táto výhrada mala byť chápaná tak, že sa ňou Komisii vytýka, že nedostatočne odôvodnila napadnuté rozhodnutie v tomto bode, je nutné poukázať na to, že žalobkyňa v priebehu správneho konania takúto výhradu nevzniesla, či už vo svojich pripomienkach k rozhodnutiu o začatí konania vo veci formálneho zisťovania alebo na stretnutí konanom 4. februára 2003, takže Komisii nemožno vyčítať, že na túto výhradu vo svojom rozhodnutí neodpovedala.

87 V každom prípade je nutné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie z právneho hľadiska dostatočne uvádza tak dôvody, prečo straty, ktoré utrpela SNCM, podľa Komisie umožňujú určiť výšku náhrady za verejnú službu, ako aj dôvody existencie týchto strát.

88 Pokiaľ ide o dôvody, prečo straty, ktoré utrpela SNCM, umožňujú určiť výšku náhrady za verejnú službu, je nutné konštatovať, že Komisia v odôvodnení č. 257 napadnutého rozhodnutia uviedla, že na určenie tejto sumy používa „rovnaký postup a rovnaké predpoklady ako v rozhodnutí 2002/149“, keď toto rozhodnutie bolo prijaté na konci konania, ktorého sa žalobkyňa zúčastnila ako dotknutá osoba a ktoré sa týkalo pomoci poskytnutej tomu istému podniku v rámci zmlúv týkajúcich sa tých istých záväzkov verejnej služby, ktoré sa vzťahovali na rovnaké obdobie, keďže zmluva z roku 1996 bola platná do roku 2001.

- 89 Za týchto okolností je potrebné pripustiť, že rozhodnutie 2002/149 môže vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie naň výslovne odkazuje a vzhľadom na skutočnosť, že bolo vydané za okolností dobre známych žalobkyni, doplniť odôvodnenie napadnutého rozhodnutia týkajúce sa otázky určenia výšky náhrady za verejnú službu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 22. júna 2004, Portugalsko/Komisia, C-42/01, Zb. s. I-6079, body 69 a 70, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. marca 2003, CMA CGM a i./Komisia, T-213/00, Zb. s. II-913, bod 217).
- 90 V odôvodneniach č. 87 až č. 105 rozhodnutia 2002/149 Komisia uvádza, opierajúc sa o závery svojho znalca za obdobie rokov 1991 – 1999, že takto určený objem strát primerane odráža náklady na plnenie záväzkov verejnej služby. S ohľadom na tieto straty Komisia v tomto rozhodnutí aj napriek vyplateniu náhrad podľa zmluvy z roku 1991 a zmluvy z roku 1996 prišla k záveru, že nejde o nadmernú náhradu.
- 91 Pokiaľ ide o dôvody existencie strát SNCM, je nutné poukázať na to, že tak v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia č. 281, č. 282 a č. 326), ako aj v rozhodnutí 2002/149 (odôvodnenie č. 123), na ktoré odkazuje odôvodnenie č. 257 napadnutého rozhodnutia, Komisia objasnila, že finančné náhrady podľa zmluvy z roku 1991 a zmluvy z roku 1996 by nestačili na pokrytie všetkých nákladov na plnenie záväzkov verejnej služby predovšetkým preto, že boli relatívne nezávislé od príjmov. Komisia okrem toho v odôvodnení č. 282 napadnutého rozhodnutia uviedla, že vstup žalobkyne na trh roku 1996 mal negatívny vplyv na hospodárske výsledky SNCM.
- 92 Z toho vyplýva, že výhrady žalobkyne týkajúce sa odôvodnenia výšky náhrady za verejnú službu v napadnutom rozhodnutí musia byť odmietnuté ako celok.

O zániku pochybností, ktoré viedli k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania

- 93 Žalobkyňa sa domnieva, že napadnuté rozhodnutie nevysvetľuje z právneho hľadiska dostatočne dôvody, pre ktoré Komisia odmietla pochybnosti, ktoré viedli k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania a ktoré sa týkali súvislosti medzi stratami SNCM a jej záväzkami verejnej služby, dosahu politiky nákupu plavidiel SNCM na jej výsledkové účty, opatrenia plánované pre zvýšenie produktivity SNCM a opatrenia pre zníženie prevádzkových nákladov, ako aj budúca tarifná politika SNCM.
- 94 Aby bolo možné preskúmať, či Komisia v tomto smere dostatočne z právneho hľadiska vysvetlila napadnuté rozhodnutie, je potrebné určiť rozsah pochybností vznesených Komisiou v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, aby potom bolo možné overiť, v akom rozsahu napadnuté rozhodnutie objasňuje dôvody, pre ktoré mohli tieto pochybnosti odpadnúť.
- 95 Po prvé, pokiaľ ide o súvislosť medzi stratami SNCM a jej záväzkami verejnej služby, je potrebné konštatovať, že v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania Komisia vzniesla pochybnosti o obnovení životaschopnosti SNCM, z dôvodu, že analytické údaje v reštrukturalizačnom pláne neumožňovali určiť štrukturálne príčiny chronických strát SNCM v priebehu ostatných rokov. Komisia usúdila, že musí overiť, či pomoc na reštrukturalizáciu neslúžila na pokrytie prevádzkových strát z minulosti a či zodpovedajúci reštrukturalizačný plán umožní podniku dosahovať v budúcnosti zisk. V tejto súvislosti Komisia v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania zdôraznila jednak to, že reštrukturalizačný plán neuvádza, ako chce SNCM znížiť svoje straty na linkách, ktoré boli doteraz predmetom záväzku verejnej služby, jednak, že uvedený plán má umožniť zaručenie životaschopnosti podniku aj za predpokladu, žeby SNCM po roku 2006 nezískala zákazku na plnenie záväzku verejnej služby na spojení medzi Marseille a Korzikou.

- 96 Z toho vyplýva, že pochybnosti vznesené Komisiou, pokiaľ ide o súvislosť medzi stratami SNCM a záväzkami verejnej služby zahŕňajú dva odlišné aspekty, a to jednak otázku primeranosti pomoci vo vzťahu k nákladom záväzkov verejnej služby v rokoch 1991 až 2001, kde pomoc má umožniť podniku pokryť minulé straty vyplývajúce len z plnenia záväzkov verejnej služby v rámci zmluvy z roku 1991 a zmluvy z roku 1996, jednak otázku prínosu pomoci k obnoveniu životaschopnosti pre obdobie rokov 2002 – 2006, kde pomoc má umožniť podniku znížiť v budúcnosti jeho straty na linkách, ktoré nie sú alebo už nebudú predmetom záväzkov verejnej služby.
- 97 Po prvé, pokiaľ ide o primeranosť pomoci vo vzťahu k nákladom záväzkov verejnej služby v rokoch 1991 až 2001, postačí pripomenúť, že už bolo vyššie rozhodnuté, že dôvod, prečo môžu byť straty SNCM v minulosti na spojeniach na Korziku, ktoré boli v tom čase všetky predmetom záväzkov verejnej služby, zohľadňované ako straty zodpovedajúce nákladom, ktoré SNCM vynaložila na plnenie uvedených záväzkov, bol z právneho hľadiska dostatočne vysvetlený tak napadnutým rozhodnutím, a to najmä jeho odôvodneniami č. 256, č. 257, č. 281 a č. 282, ako aj rozhodnutím 2002/149, na ktoré toto rozhodnutie odkazuje.
- 98 V tomto ohľade je potrebné konštatovať, že výhrady žalobkyne k odôvodneniu uvedenému v odôvodneniach č. 281 a č. 282 napadnutého rozhodnutia, teda výhrady, ktorými žalobkyňa namieta, že pokrytie strát nie je predmetom zmluvy z roku 2002 a že príchod konkurenta roku 1996 vyplynul z liberalizácie v rámci Spoločenstva, sa v skutočnosti týkajú dôvodnosť zistení Komisie a nie ich odôvodnenia. Tieto výhrady musia preto byť odmietnuté ako nepodstatné.
- 99 Okrem toho, pokiaľ ide o prípadné straty v rámci plnenia záväzkov verejnej služby upravených zmluvou z roku 2002, napadnuté rozhodnutie je z právneho hľadiska dostatočne vysvetlené v odôvodnení č. 256 uvedeného rozhodnutia, v ktorom Komisia spresňuje, že tieto straty nemôžu byť zohľadnené vzhľadom na to, že náhrada bola stanovená zmluvne.

100 Po druhé, pokiaľ ide o prínos pomoci k obnoveniu životaschopnosti v rokoch 2002 – 2006, je najskôr potrebné konštatovať, že v odôvodneniach č. 263 až č. 282 napadnutého rozhodnutia Komisia v rozpore s tvrdením žalobkyne analyzovala príčiny, ktoré viedli k ťažkostiam SNCM, a vyčíslila náklady, ktoré SNMC vznikli z dôvodu úloh, ktoré prevzala. Komisia v tejto súvislosti v odôvodneniach č. 270 až č. 273 preskúmala predovšetkým rozumnosť politiky SNCM pri nákupe nových lodí. Komisia ďalej v odôvodneniach č. 299 až č. 303 uviedla dôvody, prečo má reštrukturalizačný plán umožniť SNCM obnovenie životaschopnosti tak do roku 2006, ako aj po ňom. V tomto ohľade je potrebné konštatovať, že Komisia v odôvodneniach č. 142 až č. 152 napadnutého rozhodnutia podrobne objasnila finančné výsledky predpokladané použitým „stredným scenárom“ tak pre roky 2002 – 2006, ako aj pre obdobie po roku 2006. V odôvodnení č. 315 napadnutého rozhodnutia Komisia okrem toho zaznamenala, že SNCM uskutočňuje svoje ozdravenie predajom štyroch lodí. Komisia okrem toho v rozpore s tvrdením žalobkyne v odôvodneniach č. 111 a č. 113 napadnutého rozhodnutia uviedla a opísala dodatočné povinnosti navrhnuté francúzskymi orgánmi po rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania s cieľom znížiť personálne a prevádzkové náklady. V odôvodnení č. 114 napadnutého rozhodnutia Komisia konštatovala, že tieto povinnosti, ako aj zmenšenie flotily, umožnili v rokoch 2001 a 2002 znížiť prevádzkové náklady z 29,6 miliónov na 23 miliónov eur.

101 Z toho vyplýva, že Komisia všetkými týmito odôvodneniami z právneho hľadiska dostatočne objasnila dôvody, prečo SNCM bude v rámci reštrukturalizačného plánu schopná v budúcnosti znížiť svoje straty na linkách, ktoré nie sú alebo už nebudú predmetom záväzkov verejnej služby.

102 Žiadne z tvrdení žalobkyne nemôže spochybníť tento záver.

103 Čo sa najskôr týka výhrad založených na údajnej nespojitosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, pokiaľ sa v ňom konštatuje, že plán úspor pri prevádzkových nákupoch

je nedostatočný (odôvodnenie č. 279) alebo že v rozpore s predpokladmi reštrukturalizačného plánu nie sú výsledky za rok 2002 pozitívne (odôvodnenie č. 280), je nutné konštatovať, že tieto výhrady sa týkajú dôvodnosti napadnutého rozhodnutia v týchto bodoch a nie jeho odôvodnenia, takže musia byť zamietnuté ako nepodstatné.

- 104 Pokiaľ ďalej ide o tvrdenie, podľa ktorého z odôvodnení č. 258 až č. 260 napadnutého rozhodnutia nevyplývajú dôvody, prečo musí byť pomoc posudzovaná podľa usmernení, stačí konštatovať, že toto tvrdenie je nesprávne, keďže napadnuté rozhodnutie v odôvodnení č. 260 uvádza, že pomoc bola oznámená ako pomoc na reštrukturalizáciu a jej výška prekračuje náhradu za verejnú službu a v odôvodnení č. 326 uvádza, že pomoc na reštrukturalizáciu môže pokryť súčasne náklady rôznych činností upravených reštrukturalizačným plánom a straty znášané podnikom z dôvodu vykonávania jeho zmlúv o verejnej službe do konca roku 2001.
- 105 Pokiaľ nakoniec ide o tvrdenia založené na rozsudku Súdneho dvora z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, Zb. s. I-7747), je nutné poznamenať, že vzhľadom na to, že rozsudok bol vydaný až po prijatí napadnutého rozhodnutia, Komisia očividne nebola povinná uviesť dôvody, pre ktoré boli splnené podmienky ustanovené týmto rozsudkom v prejednáwanej veci. To okrem iného pripúšťa aj sama žalobkyňa.
- 106 Po druhé, pokiaľ ide o vplyv politiky nákupu plavidiel SNCM na konečné účty, postačí konštatovať, že výhrada žalobkyne, ktorou spochybňuje zistenie v odôvodnení č. 271 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého SNCM v ostatných rokoch nevyňaložila žiadne osobitne vysoké investície na obnovu svojej flotily, smeruje proti dôvodnosti posúdenia Komisie v tomto bode a na to použitej metódy, pričom Komisii vytýka predovšetkým to, že nezohľadnila určitý počet ukazovateľov, ktoré žalobkyňa považuje za podstatné, a obmedzila sa na výlučne účtovnú analýzu. Takáto výhrada je v rámci prejednávaného žalobného dôvodu nepodstatná.

- 107 V každom prípade je potrebné konštatovať, ako už bolo uvedené vyššie, že odôvodnenia č. 269 až č. 273 napadnutého rozhodnutia z právneho hľadiska dostatočne objasňujú dôvody, prečo politika nákupu plavidiel SNCM nevedla k nadmerným investíciám.
- 108 Po tretie, pokiaľ ide o opatrenia plánované na zvýšenie produktivity SNCM a neexistenciu konkrétnych opatrení na zníženie prevádzkových nákladov, je znovu nutné konštatovať, že svojimi výhradami v tomto bode žalobkyňa spochybňuje dôvodnosť posúdenia Komisie. Týmito výhradami sa totiž namieta, že v týchto bodoch mohli byť vznesené pochybnosti, keďže Komisia v odôvodneniach č. 279 a č. 280 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že plán „lepšie nakupovať“ je nedostatočný a hospodárske výsledky za rok 2002 nie sú pozitívne. Takéto výhrady sú v rámci tohto žalobného dôvodu nepodstatné.
- 109 V každom prípade je nutné pripomenúť, že v tomto rozsudku vyššie sa už poukázalo na to, že napadnuté rozhodnutie je v tomto smere dostatočne vysvetlené jeho odôvodneniami č. 113, č. 114 a č. 279.
- 110 Nakoniec po štvrté, pokiaľ ide o budúcu tarifnú politiku SNCM, je opäť nutné konštatovať, že žalobkyňa v skutočnosti spochybňuje dôvodnosť posúdenia Komisie. Žalobkyňa totiž v podstate tvrdí, že Komisia nesprávne posúdila tarifnú politiku SNCM pred prijatím napadnutého rozhodnutia a nemá k dispozícii údaje potrebné na posúdenie tejto politiky roku 2003. Tieto výhrady sú v rámci tohto žalobného dôvodu nepodstatné, a teda musia byť odmietnuté.
- 111 Ak by navyše výhrady žalobkyne mali byť vykladané tak, že sa nimi Komisii vytýka, že v napadnutom rozhodnutí osobitne neodpovedala na jej tvrdenia o predajnej cene cestovných lístkov uplatňovanej SNCM pred prijatím tohto rozhodnutia, je nutné

poukázat na to, že v odôvodnení č. 359 Komisia výslovne uviedla, že argumenty Francúzskej republiky v tomto smere, uvedené v odôvodneniach č. 119 až č. 123 a č. 191 až č. 203, umožňujú vyvrátiť tieto tvrdenia.

- 112 Z vyššie uvedeného vyplýva, že výhrady a tvrdenia žalobkyne týkajúce sa odôvodnenia zániku pochybností opodstatňujúcich začatie konania vo veci formálneho zisťovania musia byť odmietnuté ako celok.

O posúdení obnovenia životaschopnosti

- 113 Žalobkyňa sa domnieva, že napadnuté rozhodnutie nie je z právneho hľadiska dostatočne zdôvodnené, pokiaľ ide o obnovenie životaschopnosti, pretože Komisia nevysvetľuje, prečo sa rozhodla odchyľne od zásady upravenej usmerneniami zohľadniť vonkajšie okolnosti, a to rast trhu na spojení so severnou Afrikou, predpokladaný vývoj na dopravnom spojení s Nice a predpoklad, že po roku 2006 nedôjde k obnoveniu zmluvy z roku 2002.

- 114 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa bodu 32 usmernení „musí zlepšenie životaschopnosti vyplývať predovšetkým z vnútorných opatrení upravených reštrukturalizačným plánom“ a „vonkajšie činitele, ktoré podnik nemôže ovplyvniť, ako sú zmeny cien alebo dopytu, možno zohľadniť len vtedy, ak sú príslušné prognózy vývoja trhu všeobecne akceptované“ [*neoficiálny preklad*].

- 115 Po prvé, v prejednávanom prípade je s ohľadom na rast trhu na linkách do severnej Afriky potrebné konštatovať, že v odôvodnení č. 300 napadnutého rozhodnutia

Komisia uvádza, že účinok reštrukturalizačných opatrení nie je závislý od vývoja trhu „s výnimkou pokroku v severnej Afrike, ktorý zodpovedá predovšetkým návratu na pozíciu, ktorú SNCM mala až do polovice 90. rokov“ [*neoficiálny preklad*]. V odôvodneniach č. 66 až č. 81 napadnutého rozhodnutia pritom Komisia na základe analýzy trhu vykonanej v rámci reštrukturalizačného plánu konštatovala, že na tomto trhu má dôjsť k významnému rastu. Vzhľadom na bod 32 usmernení tak žalobkyňa bola dokonale schopná porozumieť dôvodu pre záver Komisie uvedeným v odôvodnení č. 300 napadnutého rozhodnutia.

116 Okrem toho je potrebné konštatovať, že rovnaké zistenia o raste trhu na dopravnom spojení so severnou Afrikou boli výslovne uvedené aj v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania. Žalobkyňa síce vo svojich písomných pripomienkach z 8. januára 2003 k začatiu tohto konania tvrdila, že cieľ ktorý si SNCM stanovila, pokiaľ ide o získanie podielu na trhu, je vzhľadom na silnú konkurenciu štátnych spoločností ambiciózný a skonštatovala, že obchodná povest' SNCM v severnej Afrike je negatívna, nikdy však nespochybnila predpoklad silného rastu na základe analýzy trhu. Toto stanovisko nielenže potvrdzuje skutočnosť, že predpoklad rastu tohto trhu bol skutočne všeobecne akceptovaný v zmysle usmernení, ale taktiež odôvodňuje, prečo Komisia bez námietky zo strany žalobkyne konkrétnejšie nezdôvodnila tento aspekt napadnutého rozhodnutia.

117 Po druhé, pokiaľ ide o zachovanie dopravného spojenia na linke Nice – Korzika, výhrada žalobkyne je založená na nesprávnom pochopení napadnutého rozhodnutia. V rozpore s tvrdením žalobkyne totiž Komisia v napadnutom rozhodnutí nesúhlasí so zachovaním tohto dopravného spojenia z dôvodu vývoja trhu, ale z dôvodov uvedených v odôvodnení č. 302, podľa ktorých sa význam tohto dopravného spojenia znižuje a predpokladané znehodnotenie *Liamone* uľahčí znovu dosiahnuť kladné hospodárske výsledky. Navyše je nutné poukázať na to, že v odôvodnení č. 283 napadnutého rozhodnutia Komisia v tejto súvislosti objasnila svoje úsilie zabrániť vzniku faktického monopolu žalobkyne na dopravných spojeniach s Korzikou. Aj keď je pravda, že Komisia v odôvodnení č. 316 napadnutého rozhodnutia, na ktoré sa žalobkyňa neodvoláva, poukazuje na silný rast trhu v celom Janovskom

a Toulonskom zálive, nerobí to však preto, aby opierajúc sa o vonkajšiu okolnosť zdôvodnila zachovanie prítomnosti SNCM v Nice, ale naopak preto, aby zdôraznila význam náhrad poskytnutých konkurentom, ktoré zahŕňajú predovšetkým takmer úplné stiahnutie sa z Toulonu a obmedzenie frekvencie spojení s Nice. Komisia tak zjavne nemusela vo svojom rozhodnutí odôvodňovať stanovisko, ktoré nezastáva.

- 118 Pokiaľ ide o údajnú neexistenciu odôvodnenia toho, že neboli zohľadnené iné riešenia ako udržanie alebo stiahnutie sa z dopravného spojenia Nice – Korzika, je nutné konštatovať, že žalobkyňa vo svojich písomných pripomienkach z 8. januára 2003 k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania v rozpore s tým, čo tvrdí v replike, nenavrhol žiadne iné riešenie, a v podstate sa len obmedzila na tvrdenie, že SNCM nebola schopná dosahovať zisk na tejto linke. Za týchto okolností Komisia nemusela v napadnutom rozhodnutí odôvodňovať nezohľadnenie iných riešení.
- 119 Po tretie, pokiaľ ide o hypotézu možného neobnovenia zmluvy z roku 2002 po roku 2006, stačí skonštatovať, že napadnuté rozhodnutie je v tomto smere dostatočne vysvetlené v odôvodnení č. 303, kde Komisia uviedla, že pokiaľ ide o životaschopnosť v dlhodobom horizonte, „uskutočnenie plánu musí umožniť podniku pri obnovovaní zmlúv účinne čeliť konkurencii“ [*neoficiálny preklad*]. Napadnuté rozhodnutie okrem toho v odôvodnení č. 149 uvádza, že „je dôležité vedieť, aká bude konkurencieschopnosť spoločnosti roku 2006 pri uplynutí súčasnej zmluvy o zverení verejnej služby a aká bude jej životaschopnosť“ [*neoficiálny preklad*]. Táto úvaha je zopakovaná aj v odôvodnení č. 310.
- 120 Pokiaľ žalobkyňa navyše uvádza, že je nekoherentné považovať predpoklad neobnovenia zmluvy za predčasný a zároveň posudzovať životaschopnosť v dlhodobom horizonte, postačí konštatovať, že táto výhrada, ktorá sa vzťahuje na dôvodnosť napadnutého rozhodnutia, je v rámci tohto žalobného dôvodu nepodstatná.

- 121 Z toho vyplýva, že výhrady a tvrdenia žalobkyne, ktoré sa týkajú odôvodnenia obnovenia životaschopnosti, musia byť odmietnuté ako celok.

O reálnosti predpokladaných reštrukturalizačných scenárov

- 122 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa vo vzťahu k realistickosti predpokladaných reštrukturalizačných scenárov obmedzila na to, že skopírovala usmernenia a v odôvodnení č. 306 napadnutého rozhodnutia uviedla, že analýza trhu predložená francúzskymi orgánmi je „dobrým základom pre stanovenie scenárov vývoja podniku“ [*neoficiálny preklad*].
- 123 Z odôvodnení č. 139 až č. 141 napadnutého rozhodnutia však jasne vyplýva, že Komisia v tomto rozhodnutí uviedla dôvody, pre ktoré tri scenáre finančného vývoja, a to optimistický scenár a pesimistický scenár, vychádzajúce z analýzy trhu, a stredný scenár založený na reštrukturalizačnom pláne, ktoré sú predpísané podľa bodu 33 usmernení, predstavujú „dobrý základ“ pre posúdenie vývoja podniku. Pokiaľ ide o optimistický scenár a pesimistický scenár, Komisia uvádza svoje dôvody v tomto zmysle v odôvodnení č. 139 a prichádza k záveru, že tieto predpoklady „sa tak celkovo javia ako dostatočne reprezentatívne vo vzťahu k možnostiam vývoja“ [*neoficiálny preklad*]. V odôvodnení č. 140 Komisia dodáva, že výsledky podľa pesimistického scenára by mohli byť zlepšené jednoduchým prispôbením ponuky SNCM dopytu v závislosti od sezóny. V odôvodnení č. 141 napadnutého rozhodnutia Komisia okrem toho po porovnaní vývoja základných finančných ukazovateľov podľa troch možných scenárov v tabuľke 6 konštatovala, že „z týchto simulácií vyplýva, že SNCM by sa mala opäť stať ziskovou v prípade všetkých troch scenárov“ [*neoficiálny preklad*].

- 124 Okrem toho sa tieto výhrady žalobkyne prekrývajú s jej výhradami k obnoveniu životaschopnosti. Podľa bodu 32 usmernení sa totiž reštrukturalizačný plán musí vo vzťahu k budúcim prevádzkovým podmienkam zakladať na realistických predpokladoch, aby bolo možné posúdiť, či tento plán umožňuje obnovenie životaschopnosti.
- 125 V tejto súvislosti z odôvodnení č. 142 až č. 148 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že vývoj predpokladaný stredným scenárom použitým na posúdenie obnovenia životaschopnosti bol stanovený na základe kvantitatívneho zhodnotenia týchto otázok: otázky presunu činnosti na linky do severnej Afriky, spojenia Nice – Korzika, spojenia Marseille – Korzika a zadĺženia SNCM. Z odôvodnení č. 149 až č. 152 okrem toho vyplýva, že v rámci analýzy trhu bola preskúmaná aj hypotéza, podľa ktorej po roku 2006 nedôjde k obnoveniu zmluvy o verejnej službe. Je nutné konštatovať, že každou z týchto otázok sa osobitne zaoberajú odôvodnenia č. 300 až č. 304 a ako vyplýva už z prieskumu výhrad týkajúcich sa obnovenia životaschopnosti, tieto odôvodnenia obsahujú dostatočné objasnenie dôvodov, na základe ktorých Komisia usúdila, že reštrukturalizačný plán môže zabezpečiť obnovenie životaschopnosti aj v prípade, že SNCM nebude plniť záväzky verejnej služby.
- 126 Pokiaľ ide o tvrdenie vychádzajúce zo zvýšenia kapacity flotily roku 2004 v dôsledku kúpy novej lode žalobkyňou, je potrebné pripomenúť, že Komisia nie je povinná odpovedať na všetky skutkové alebo právne tvrdenia vyjadrené v priebehu správneho konania. V rozpore s tvrdením žalobkyne okrem toho ani z písomných pripomienok z 8. januára 2003, ani z odôvodnení č. 169 až č. 174 napadnutého rozhodnutia, ktoré sumarizujú, bez toho aby ich žalobkyňa spochybňovala, tvrdenia, ktoré uviedla na stretnutí zo 4. februára 2003, nevyplýva, žeby žalobkyňa na tento bod Komisiu osobitne upozornila.
- 127 Pokiaľ ide o okolnosť, že Komisia sa v iných rozhodnutiach vyjadrila k platnosti pomoci námorným spoločnostiam až po podrobnej analýze finančného vývoja podniku, ktorý je adresátom reštrukturalizačného plánu, tak s ohľadom na stav jeho

peňažných prostriedkov, ako aj jeho schopnosť dosahovať zisk a možnosti jeho financovania [napríklad rozhodnutie Komisie 2002/15/ES z 8. mája 2001 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom spoločnosti „Bretagne Angleterre Irlande“ („BAI“ alebo „Brittany Ferries“) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 12, 2002, s. 33)], postačí konštatovať, že rozsah odôvodnenia tohto rozhodnutia, na ktoré napadnuté rozhodnutie neodkazuje na podporu svojho vlastného odôvodnenia, nepreukazuje nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, aj keď bolo prijaté v rovnakej oblasti, a v každom prípade nemôže spochybniť vyššie uvedený záver, že z odôvodnení č. 300 až č. 304 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že napadnuté rozhodnutie je v otázke obnovenia životaschopnosti z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené.

128 Nakoniec, pokiaľ žalobkyňa vytýka Komisii, že sa na podporu svojich záverov o obnovení životaschopnosti opiera výlučne o číselné predpoklady predložené francúzskymi orgánmi, ktoré navyše medzitým boli vyvrátené faktami, je nutné konštatovať, že takáto výhrada, ktorou sa spochybňuje dôvodnosť hodnotení Komisie v tomto bode, je v rámci tohto žalobného dôvodu nepodstatná. Platí to predovšetkým o tvrdení založenom na údajnej neexistencii prieskumu stavu peňažných prostriedkov príjemcu pomoci alebo na nezohľadnení zvýšenia kapacity flotily v dôsledku kúpy novej lode žalobkyňou.

129 Z toho vyplýva, že výhrady a tvrdenia žalobkyne, ktoré sa týkajú odôvodnenia realistickejšosti predpokladov reštrukturalizácie, musia byť odmietnuté ako celok.

O určení nestrategických podielov

130 Žalobkyňa sa domnieva, že napadnuté rozhodnutie nie je z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o dôvod, prečo podiel SNCM v CMN predstavuje strategický obchodný podiel, ktorý tak nemusí byť prevedený.

- 131 Z odôvodnení č. 348 až č. 354 napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že Komisia v tomto rozhodnutí v odpovedi na tvrdenia žalobkyne a Stef-TFE v priebehu správneho konania podrobne vysvetlila dôvody, ktoré ju priviedli k záveru, že uvedený podiel je podstatný a nemusí byť prevedený. Komisia v tejto súvislosti v odôvodneniach č. 349 až č. 351 napadnutého rozhodnutia predovšetkým konštatovala, že tieto dve spoločnosti sa spoločne podieľali na plnení záväzkov verejnej služby, vybudovali synergie na dopravnom spojení na Korziku, ktorá prekračovala hranice predpokladané zmluvou z roku 2002, a že flotily SNCM a CMN sa navzájom dopĺňali. Takéto údaje zjavne predstavujú dostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tomto bode.
- 132 Pokiaľ ide o tvrdenie, že sa nezohľadnilo zhodnotenie podielov SNCM v CMN, je síce pravda, že z odôvodnenia č. 174 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že toto tvrdenie bolo uvedené počas stretnutia zo 4. februára 2003, ale je nutné pripomenúť, že Komisia nebola povinná odpovedať na všetky skutkové a právne tvrdenia uvedené v priebehu konania. Je potrebné prijať záver, že napadnuté rozhodnutie je v otázke podielov v CMN dostatočne odôvodnené v odôvodneniach č. 348 až č. 354. Navyše je potrebné poukázať na to, že žalobkyňa bola schopná pochopiť úvahy Komisie v tomto bode, pretože z odôvodnenia č. 256 napadnutého rozhodnutia jasne vyplýva, že Komisia usúdila, že nespeňažené prírastky hodnoty nemôžu byť zohľadnené pri určovaní objemu zdrojov SNCM.
- 133 Okrem toho smerujú tvrdenia uvedené žalobkyňou s cieľom spochybníť údajnú protirečivosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v tomto bode v skutočnosti proti dôvodnosti napadnutého rozhodnutia. Tieto tvrdenia teda musia byť v rámci tohto žalobného dôvodu odmietnuté ako nepodstatné.
- 134 Z toho vyplýva, že výhrady a tvrdenia žalobkyne týkajúce sa odôvodnenia výšky určených nestrategických podielov musia byť odmietnuté ako celok.

Závery k prvému žalobnému dôvodu

- 135 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 253 ES, ktoré spočíva v tom, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, musí byť odmietnutý.

3. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 87 ods. 3 písm. c) ES, nariadenia č. 659/1999 a usmernení, ktoré spočíva v tom, že napadnuté rozhodnutie obsahuje skutkové omyly a zjavné omyly v posúdení

- 136 Týmto žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie obsahuje skutkové omyly a zjavné omyly v posúdení, ktoré sa týkajú posúdenia náhrady za verejnú službu ako časti pomoci, hodnotenia príčin vedúcich k finančným ťažkostiam SNCM, dodržiavania usmernení a nevyhnutnosti opatrení uložených Komisiou.

Úvodné poznámky k preskúmvaniu vykonávanému Súdom prvého stupňa

- 137 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že Komisia pri uplatňovaní článku 87 ods. 3 písm. c) ES disponuje širokou mierou voľnej úvahy, ktorej výkon zahŕňa komplexné hodnotenia ekonomického a sociálneho charakteru, ktoré musia byť vykonávané v kontexte Spoločenstva (rozsudky Súdneho dvora z 24. februára 1987, Deufil/Komisia, 310/85, Zb. s. 901, bod 18, a z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia, C-372/97, Zb. s. I-3679, bod 83).

- 138 Súdne preskúmanie výkonu tejto voľnej úvahy sa teda obmedzuje na kontrolu dodržiavania procesných pravidiel a pravidiel odôvodnenia, ako aj na kontrolu vecnej správnosti zistených skutočností a neexistencie nesprávneho právneho posúdenia, zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu alebo zneužitia právomoci (rozsudky Súdneho dvora z 13. februára 2003, Španielsko/Komisia, C-409/00, Zb. s. I-1487, bod 93, a Taliansko/Komisia, už citovaný v bode 137 vyššie, bod 83; rozsudky Súdu prvého stupňa z 5. novembra 1997, Ducros/Komisia, T-149/95, Zb. s. II-2031, bod 63; zo 6. októbra 1999, Salomon/Komisia, T-123/97, Zb. s. II-2925, bod 47; Kneissl Dachstein/Komisia, T-110/97, Zb. s. II-2881, bod 46, a rozsudok Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Komisia, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 282). Súdu prvého stupňa predovšetkým neprislúcha, aby nahrádzal ekonomické posúdenie autora rozhodnutia svojím posúdením (rozsudok British Airways a i./Komisia, už citovaný v bode 48 vyššie, bod 79).
- 139 Podľa judikatúry je Komisia okrem toho viazaná pravidlami a oznámeniami, ktoré prijíma v oblasti kontroly štátnej pomoci, pokiaľ sa neodchyľujú od noriem Zmluvy a pokiaľ ich štáty akceptujú (rozsudok Španielsko/Komisia, už citovaný v bode 138 vyššie, bod 95; rozsudky Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, T-198/01, Zb. s. II-2717, bod 149, a z 18. novembra 2004, Ferriere Nord/Komisia, T-176/01, Zb. s. II-3931, bod 134).
- 140 Z judikatúry vyplýva, že na Komisiu pri posudzovaní jednotlivého prípadu pomoci na základe takých usmernení, ktoré už skôr prijala, nemožno hľadiť tak, že prekračuje hranice svojej voľnej úvahy alebo že upúšťa od jej výkonu. Komisia si totiž jednak zachováva svoju právomoc zrušiť alebo zmeniť usmernenia, pokiaľ to okolnosti vyžadujú. Okrem toho sa tieto usmernenia týkajú vymedzeného sektoru a sú zdôvodnené snahou sledovať ňou vytýčenú politiku (rozsudok Vlaamse Gewest/Komisia, už citovaný v bode 66 vyššie, bod 89).

- 141 V tejto súvislosti je teda úlohou Súdu prvého stupňa preskúmať, či boli dodržané požiadavky, ktoré si Komisia sama stanovila a ktoré uviedla v usmerneniach (rozsudky Súdu prvého stupňa z 30. januára 2002, Keller a Keller Meccanica/Komisia, T-35/99, Zb. s. II-261, bod 77, a Ducros/Komisia, už citovaný v bode 138 vyššie, body 61 a 62).
- 142 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že zákonnosť aktu Spoločenstva musí byť v rámci žaloby o neplatnosť podľa článku 230 ES posudzovaná na základe skutkového a právneho stavu existujúceho v čase prijatia aktu. Predovšetkým treba komplexné hodnotenia vykonané Komisiou preskúmať len na základe informácií, ktorými disponovala v čase vykonávania týchto hodnotení (rozsudky Salomon/Komisia, už citovaný v bode 138 vyššie, bod 48, a Kneissl Dachstein/Komisia, už citovaný v bode 138 vyššie, bod 47).
- 143 Nakoniec jednoduché tvrdenie, že jedna z podmienok schválenia pomoci nebude dodržaná, nemôže spochybniť samotnú zákonnosť rozhodnutia o schválení. Zákonnosť aktu Spoločenstva totiž vo všeobecnosti nemôže závisieť od prípadných možností, ako ho obísť, ani od retrospektívnych úvah o miere jeho účinnosti (rozsudky British Airways a i./Komisia, už citovaný v bode 48 vyššie, bod 291, a Salomon/Komisia, už citovaný v bode 138 vyššie, bod 49).
- 144 Vo svetle vyššie uvedených zásad je potrebné preskúmať výhrady a tvrdenia žalobkyne.

O výhradách k dôvodnosti napadnutého rozhodnutia

- 145 Tento žalobný dôvod je nutné odmietnuť ako neúčinný v rozsahu, v akom je založený na porušení nariadenia č. 659/1999. Uvedené nariadenie, ktoré stanovuje

procesné pravidlá pre kontrolu štátnej pomoci, totiž nemôže byť porušené údajnými skutkovými omylmi a zjavnými omylmi v posúdení pripisovanými Komisií, najmä vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté po začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES. Okrem toho je nutné konštatovať, že žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz o tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje nariadenie č. 659/1999 a neuvádza ustanovenia tohto nariadenia, ktoré by mali byť porušené uvedeným rozhodnutím.

- 146 Je preto potrebné preskúmať tento žalobný dôvod výlučne v rozsahu, v akom sa dovoľáva porušenia článku 87 ods. 3 písm. c) ES a usmernení.

O posúdení náhrady za verejnú službu ako časti pomoci

- 147 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne posúdila časť pomoci zodpovedajúcu náhrade za verejnú službu v tom, že jednak zohľadnila znehodnotenie *Liamone* aj napriek tomu, že táto loď nebola nasadená na plnenie záväzkov verejnej služby, jednak nezohľadnila potenciálny prírastok hodnoty flotily dotknutej týmito záväzkami. Žalobkyňa okrem toho zdôrazňuje výrazný nárast strát v rokoch 2000 až 2001.

- 148 Tieto výhrady musia byť odmietnuté ako neúčinné, pokiaľ je ich cieľom dokázať, že v napadnutom rozhodnutí bola chybné posúdená zlučiteľnosť pomoci s článkom 86 ods. 2 ES, pretože Komisia v odôvodnení č. 260 napadnutého rozhodnutia usúdila, že je potrebné posúdiť celú dotknutú pomoc vo výške 76 miliónov eur, vrátane časti zodpovedajúcej náhrade za verejnú službu, ako pomoc na reštrukturalizáciu.

149 Je naopak potrebné preskúmať tieto výhrady v rozsahu, v akom je ich cieľom spochybníť Komisiou stanovenú výšku náhrady za verejnú službu.

150 Po prvé, pokiaľ ide o znehodnotenie *Liamone*, je nutné konštatovať, že výhrada žalobkyne je založená na nesprávnom pochopení napadnutého rozhodnutia. V rozpore s tvrdením žalobkyne totiž Komisia pri výpočte časti pomoci zodpovedajúcej náhrade za verejnú službu nezohľadnila dotáciu na uvedené znehodnotenie, ale práve naopak, ako jasne vyplýva z tabuľky 11 v odôvodnení č. 257 napadnutého rozhodnutia, pri svojom výpočte sumu tejto dotácie odpočítala. Na pojednávaní okrem toho žalobkyňa na otázku Súdu prvého stupňa výslovne priznala, že napadnuté rozhodnutie v tomto bode nesprávne pochopila.

151 Z toho vyplýva, že v sume 53,48 miliónov eur, ktorá podľa Komisie zodpovedá nenahradeným nákladom na plnenie záväzkov verejnej služby prevzatých SNCM na dopravných spojeniach na Korziku v rokoch 1991 až 2001, nie je zohľadnené znehodnotenie *Liamone*.

152 Po druhé, pokiaľ ide o potenciálny prírastok hodnoty flotily nasadenej na plnenie záväzkov verejnej služby, žalobkyňa konštatuje, že trhová hodnota piatich lodí nasadených na plnenie záväzkov verejnej služby k 31. decembru 2001 je o 22,2 miliónov eur vyššia ako ich účtovná hodnota. Straty z rokov 1991 až 2001 na dopravnom spojení na Korziku, ktoré podľa Komisie zodpovedajú náhrade za verejnú službu, majú byť preto podľa žalobkyne znížené o výšku tohto prírastku hodnoty.

153 V tejto súvislosti je najskôr potrebné konštatovať, čo sa nespochybnuje, že uvedený skrytý prírastok hodnoty nebol zaznamenaný v účtovníctve SNCM za roky 2000

a 2001, pričom toto účtovníctvo bolo overené audítormi. Ako totiž tvrdí Komisia, bez toho, aby jej žalobkyňa odporovala, čo táto potvrdila na pojednávaní, z uplatnenia všeobecných zásad účtovníctva, predovšetkým zo zásady opatrnosti, vyplýva, že podnik v zásade nemá právo prehodnotiť cenu časti majetku uvedeného v jeho účtovníctve preto, že jeho trhovú hodnotu je väčšia ako jeho účtovná hodnota. Naopak, podľa rovnakej zásady podnik musí zaznamenať predpokladané zníženie hodnoty, pokiaľ je trhovú hodnotu majetku nižšia ako jeho účtovná hodnota.

154 Je pravda, že žalobkyňa v rámci ďalších výhrad všeobecným spôsobom uvádza, že predbežné účtovné podklady, ktorými Komisia disponovala v okamihu prijatia napadnutého rozhodnutia, sa odlišovali od konečných účtovných podkladov overených audítormi, ktoré boli sprístupnené po prijatí napadnutého rozhodnutia. Je však nutné konštatovať, že žalobkyňa nepodkladá toto tvrdenie žiadnym dôkazom a pri žiadnej príležitosti neuvádza, v čom sa predbežné účtovné podklady líšili od overených konečných účtovných podkladov.

155 Ďalej je predovšetkým potrebné konštatovať, že Komisia v odôvodnení č. 272 napadnutého rozhodnutia uviedla, že dve z piatich lodí nasadených pred rokom 2002 na plnenie záväzkov verejnej služby boli zaťažené záložným právom, zatiaľ čo pre tri ostatné lode spoločnosť nenašla banky, ktoré by ich boli ochotné prijať ako záloh. Komisia v tejto súvislosti konštatovala: „Úroveň zadlženosti spoločnosti a nižšie podrobne opísaná malá schopnosť jej samofinancovania, ktorá sotva postačuje na splácanie existujúcich dlhov, nemôže podnieť banku, ktorá koná ako súkromný veriteľ v trhových podmienkach, k tomu, aby SNCM navrhla zvýšenie úverového rámca. Riziko nesplatenia pôžičky zo strany SNCM by výraznou mierou ovplyvnilo poskytnutie finančných zdrojov takým veriteľom. Podobné ťažkosti neumožnili SNCM využiť na zníženie svojej zadlženosti prípadnú operáciu typu ‚lease-back‘. Skúsenosti Komisie pri konfiškácii lodí alebo lietadiel dokazujú, že je v praxi ťažko realizovateľná, keďže tento majetok je nasadený na dopravných spojeniach štátneho alebo regionálneho záujmu.“ [*neoficiálny preklad*] Treba konštatovať, že žalobkyňa síce napáda tieto tvrdenia, neuvádza však v rámci týchto výhrad žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by ich spochybnila.

- 156 Nakoniec, pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že SNCM mala speňažiť uvedený prírastok hodnoty s cieľom získať dodatočné vlastné príjmy a znížiť tak straty spôsobené plnením záväzkov verejnej služby, je potrebné odmietnuť toto tvrdenie, pretože by to znamenalo, že by sa museli predať práve tie lode, ktoré SNCM nasadila na plnenie záväzkov verejnej služby.
- 157 Za týchto okolností nie je zrejmé, žeby sa Komisia dopustila zjavného omylu v posúdení tým, že nezahrnula skrytý prírastok hodnoty lodí nasadených na plnenie záväzkov verejnej služby do výpočtu výšky náhrady za verejnú službu.
- 158 V rozpore s tvrdením žalobkyne z toho nevyplýva žiadna nespojitosť vo vzťahu k metóde použitej v rozhodnutí 2002/149. Ako totiž vyplýva z odôvodnenia č. 102 uvedeného rozhodnutia, Komisia v ňom pri oprave výšky strát spojených s plnením záväzkov verejnej služby zohľadnila len sumu skutočne speňaženého prírastku hodnoty troch plavidiel, ktoré boli predané v priebehu rokov 1991 – 1999. Z uvedeného rozhodnutia naopak nevyplýva, žeby Komisia takisto zohľadnila skrytý prírastok hodnoty ostatných lodí, ktoré neboli skutočne predané. Aj keď je teda pravda, že Komisia v rozhodnutí 2002/149 dala podnet na opravu hospodárskeho výsledku SNCM na dopravných spojeniach s Korzikou presunutím účtovného prírastku hodnoty, ktorý nebol zaznamenaný v stĺpci týkajúcom sa tohto dopravného spojenia, ale v inom stĺpci, situácia je odlišná v prejednávanom prípade, kde žalobkyňa vytýka Komisii, že neopravila účtovníctvo SNCM zohľadnením potenciálneho prírastku hodnoty, ktorý nebol v účtovníctve zaznamenaný.
- 159 Pokiaľ ide o okolnosť zdôraznenú žalobkyňou, že Komisia naopak pri určovaní reštrukturalizačných nákladov zohľadnila zníženie hodnoty *Liamone*, postačí konštatovať, že takáto okolnosť, ako bolo vysvetlené vyššie, vyplýva z prísneho uplatnenia účtovných predpisov, ktoré žalobkyňa nespochybňovala.

- 160 Po tretie, pokiaľ ide o údajný výrazný nárast strát SNCM v rokoch 2000 a 2001, stačí skonštatovať, že táto okolnosť, aj za predpokladu, že je pravdivá, vôbec nespochybňuje zistenie uvedené v odôvodnení č. 256 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého SNCM utrpela podstatné straty v rokoch 1991 až 2001 na všetkých dopravných spojeniach na Korziku, ktoré boli predmetom záväzku verejnej služby, ale naopak ho potvrdzuje, a teda nemôže nijako spochybniť analýzu napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k časti pomoci zodpovedajúcej náhrade za verejnú službu.
- 161 Výhrady a tvrdenia žalobkyne vo vzťahu k stanoveniu výšky náhrady za verejnú službu musia byť preto odmietnuté ako celok.

O analýze príčin, ktoré viedli k finančným ťažkostiam SNCM

- 162 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že ťažkosti SNCM nepochádzajú z obmedzení spôsobených záväzkami verejnej služby, ale z jeho nadmernej ponuky, ktorá je výsledkom nadmerných investícií do nových lodí.
- 163 V tejto súvislosti je najskôr potrebné pripomenúť, že podľa bodu 33 usmernení „reštrukturalizačný plán opisuje okolnosti, ktoré viedli k ťažkostiam podniku, čo umožňuje zhodnotiť primeranosť navrhovaných opatrení“ [*neoficiálny preklad*].
- 164 Z toho vyplýva, ako správne tvrdí Komisia, že analýza príčin ťažkostí SNCM, ktorú Komisia vykonala v odôvodneniach č. 263 až č. 281 napadnutého rozhodnutia, kde

preskúmala predovšetkým politiku SNCM pri obstarávaní lodí, objem mzdových nákladov, význam prevádzkových nákupov a ťarchu obmedzení verejnej služby, nie je potrebná ako taká, ale výlučne s cieľom overiť vhodnosť opatrení navrhnutých na odstránenie týchto ťažkostí a zabezpečenie obnovenia životaschopnosti dotknutého podniku.

165 V prejednávanej veci teda môžu výhrady žalobkyne, ktoré sa týkajú nadmernej ponuky SNCM, preukázať vadu napadnutého rozhodnutia len vtedy, ak by sa na ich základe dokázala nevhodnosť opatrení navrhnutých v napadnutom rozhodnutí na odstránenie pochybností nastolených Komisiou v tomto bode.

166 V tomto ohľade je potrebné konštatovať, že Komisia najskôr v odôvodnení č. 333 napadnutého rozhodnutia poukázala na to, že „zmenšenie flotily podľa reštrukturalizačného plánu musí byť... vyvážené vo vzťahu k politike pri obstarávaní lodí, ktorú SNCM uskutočňovala v predchádzajúcich rokoch“ [*neoficiálny preklad*], aby potom v odôvodneniach č. 336 až č. 339 napadnutého rozhodnutia usúdila, bez toho, žeby konštatovala existenciu nadmernej ponuky na strane SNCM alebo ju vyčíslila, že popri záväzku predať štyri lode prevzatom v reštrukturalizačnom pláne, ako vyplýva z odôvodnení č. 97 až č. 101 a č. 315, je vhodné uložiť SNCM s cieľom znížiť jej kapacity tri dodatočné podmienky, a to obmedzenie počtu lodí vo flotile skupiny SNCM na stav po predaji štyroch lodí, zákaz obnovy flotily SNCM počas určitého obdobia a obmedzenie ročnej frekvencie spojení na rôznych námorných spojeniach s Korzikou. Tieto podmienky v súlade s bodmi 35 a 36 usmernení odrážajú snahu Komisie, vyjadrenú v odôvodneniach č. 311 až č. 317 napadnutého rozhodnutia, zmierniť nepriaznivé dôsledky pomoci pre konkurentov obmedzením prítomnosti SNCM na jej historickom trhu, teda na dopravnom spojení s Korzikou.

- 167 Je nutné konštatovať, že žalobkyňa síce tvrdí, že ponuka SNCM je nadmerná, nevysvetľuje však, prečo nie sú záväzok francúzskych orgánov vo vzťahu k predaju štyroch lodí a vyššie spomínané dodatočné podmienky uložené Komisiou vhodné na primerané odstránenie udávanej nadmernej ponuky.
- 168 Za týchto okolností je potrebné prijať záver, že výhrady žalobkyne v tomto bode sú neúčinné.
- 169 V každom prípade sa tieto výhrady javia ako nepodložené.
- 170 Po prvé je nutné odmietnuť tvrdenie, že Komisia sa pri konštatovaní uvedenom v odôvodnení č. 271 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého SNCM v ostatných rokoch nevynaložila žiadne osobitne vysoké investície na obnovu svojej flotily, opierala o vývoj čistých investícií do lodí a nie o vývoj ponúkanej kapacity SNCM v zmysle ponuky miest.
- 171 Vykonaním prieskumu vývoja čistých investícií do lodí sa totiž Komisia neusilovala overiť nadmernosť ponuky SNCM, ale, ako výslovne vyplýva z odôvodnenia č. 270 napadnutého rozhodnutia a z bodu III 2 rozhodnutia o začatí konania, rozumnosť nákupných rozhodnutí spoločnosti, aby sa ubezpečila, že straty z minulosti nevyplývajú z iných faktorov ako z bremena záväzkov verejnej služby v rokoch 1991 až 2001. Komisia tak po vykonaní prieskumu vývoja čistých investícií SNCM do plavidiel konštatovala, že SNCM nevynaložila nadmerné investície a následne v odôvodnení č. 272 napadnutého rozhodnutia preskúmala aj zadĺženie SNCM vyplývajúce z obstarania dotknutých lodí.

- 172 Z toho vyplýva, že výhrada žalobkyne je založená na nesprávnom pochopení napadnutého rozhodnutia.
- 173 Bez ohľadu na to je nutné konštatovať, že údaje žalobkyne vo vzťahu k vývoju kapacity na lodiach vyjadrenej počtom miest sú v rozpore s jej tvrdením, pretože z nich jasne vyplýva, čo žalobkyňa okrem toho nespochybnila, že táto kapacita sa znížila po zohľadnení predaja štyroch lodí, ktorý nasledoval po obnove a obstaraní iných troch lodí. V tomto ohľade je nutné odmietnuť ako nepodstatné tvrdenie uvedené v replike, podľa ktorého je priemerná kapacita troch nových lodí vyššia ako priemerná kapacita lodí bývalej flotily, pretože uvedená priemerná kapacita je len teoretickým údajom, ktorý vôbec nezodpovedá kapacite skutočne ponúkanej na lodiach SNCM.
- 174 Pokiaľ ide o tvrdenie, že toto zníženie počtu miest je neprimerané vo vzťahu k poklesu dopravy SNCM a o to viac vo vzťahu k uvádzanému poklesu obratu SNCM, zmenšeniu bremena záväzku verejnej služby a zvýšeniu počtu ciest vykonaných žalobkyňou, je nutné pripomenúť, že toto tvrdenie je neúčinné, keďže Komisia predovšetkým z týchto dôvodov považovala za potrebné, bez toho, aby konštatovala existenciu nadmernej ponuky na strane SNCM alebo ju vyčíslila, znížiť ponuku SNCM uložením rôznych podmienok. Je znovu nutné konštatovať, že žalobkyňa síce vytýka Komisii, že nekonštatovala nadmernú ponuku na strane SNCM, nenamieta však proti opatreniam, ktoré Komisia urobila vo forme kompenzácií v prospech konkurentov.
- 175 Žalobkyňa v každom prípade nemôže tvrdiť, že preukázala prebytočnú ponuku SNCM uvedením skutočnosti, že loď *Pascal Paoli* nasadená na linke Marseille – Bastia ponúkala viac miest, ako bolo stanovené v zmluve z roku 2002. Z prílohy I uvedenej zmluvy totiž jasne vyplýva, že zmluva určuje minimálny počet

miest potrebných na zabezpečenie minimálnej alebo „základnej“ služby. Komisia okrem toho konštatovala, že počet kajút ponúkaný na lodi *Pascal Paoli* presne zodpovedá záväzkom verejnej služby, čo žalobkyňa nespochybňuje.

- 176 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie, že straty SNCM narástli v rokoch 2000 a 2001, teda práve v rokoch dodávky *Liamone a* objednávky *Danielle Casanova*, postačí konštatovať, že žalobkyňa nepredkladá žiadny konkrétny dôkaz o existencii príčinnej súvislosti medzi týmito okolnosťami a nárastom strát SNCM.
- 177 S ohľadom na tieto úvahy musia byť výhrady týkajúce sa analýzy príčin ťažkostí SNCM odmietnuté ako celok.

O dodržaní usmernení

- 178 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila skutkových omylov a zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o dodržanie podmienok stanovených usmerneniami vo vzťahu k posúdeniu podniku, ktorý je príjemcom pomoci, ako podniku v ťažkostiach, posúdeniu obnovenia životaschopnosti, vyhnutiu sa nevhodným narušeniam hospodárskej súťaže a obmedzeniu pomoci na minimum.
- 179 Najskôr je potrebné zdôrazniť, že týmito výhradami sa žalobkyňa obmedzuje na to, že sa dovoľáva porušenia podmienok uvedených v usmerneniach vo vzťahu k štyroch vyššie citovaným bodom a nenastoluje pritom otázku nezákonnosti týchto usmernení vo vzťahu k článku 87 ods. 3 písm. c) ES.

180 Za týchto okolností sa prieskum predložených výhrad musí obmedziť na kontrolu toho, či Komisia dodržala svoje vlastné usmernenia a nemôže sa rozširovať na kontrolu zákonnosti uvedených podmienok vo vzťahu k Zmluve ES. Keďže žalobkyňa neuviedla žiadne tvrdenie v tomto smere, nepatrí táto otázka k tým žalobným dôvodom, ktoré Súd prvého stupňa môže alebo musí preskúmať z úradnej povinnosti (pozri najmä rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 67).

181 Vo svetle týchto úvodných poznámok je potrebné posúdiť výhrady a tvrdenia uvádzané žalobkyňou s cieľom dokázať, že napadnuté rozhodnutie porušuje usmernenia.

— O posúdení SNCM ako podniku v ťažkostiach

182 Žalobkyňa v podstate vytýka Komisii, že pri konštatovaní, že SNCM je vzhľadom na úbytok svojho majetku podnikom v ťažkostiach, sa opiera o čistú účtovnú hodnotu majetku a nezohľadnila možnosť speňažiť časť z neho.

183 Je potrebné pripomenúť, že aj keď na úrovni Spoločenstva neexistuje definícia podniku v ťažkostiach, Komisia v bode 4 usmernení vychádza z toho, že podnik je v ťažkostiach, „pokiaľ nie je schopný pomocou svojich vlastných finančných zdrojov alebo pomocou zdrojov, ktoré mu môžu poskytnúť jej vlastníci/akcionári a jej veritelia, zabrániť stratám, ktoré ho v prípade, že nedôjde k vonkajšiemu zásahu zo strany verejnej moci, v krátkodobom alebo strednodobom horizonte privedú k takmer istému hospodárskemu zániku“.

184 V bode 5 písm. a) usmernení Komisia uvádza, že „podnik je v každom prípade a bez ohľadu na jeho veľkosť považovaný za podnik v ťažkostiach na účely týchto usmernení, ak... v prípade spoločnosti s ručením obmedzeným došlo k úbytku viac ako polovice jej majetku a ak viac ako štvrtina jej majetku ubudla v priebehu ostatných dvanástich mesiacov“. Komisia okrem toho v bode 6 usmernení uviedla:

„Ťažkosti podniku sa obvykle prejavujú rastúcou úrovňou jej strát, znižovaním jej obratu, zväčšovaním zásob, nadbytočnými kapacitami, znižovaním hrubej sadzby samofinancovania, rastúcim zadlžením, rastom finančných nákladov, ako aj zmenšovaním alebo úbytkom čistej hodnoty majetku... v každom prípade možno podniku poskytnúť pomoc až po overení toho, že nie je schopný zotaviť sa s použitím vlastných zdrojov, alebo s použitím zdrojov získaných od jeho vlastníkov/ akcionárov alebo jeho veriteľov.“

185 Z toho vyplýva, že podnik sa síce podľa usmernení považuje za podnik v ťažkostiach „v každom prípade“ vtedy, ak došlo k úbytku podstatnej časti jeho majetku, nič však nebráni podniku v tom, aby inými dôkazmi, ako sú tie vyššie vymenované, preukázal, že je vo finančných ťažkostiach v zmysle usmernení, aj keď nestratil značnú časť svojho majetku.

186 V prejednávanej veci Komisia usúdila, že SNCM spĺňa súčasne podmienku upravenú bodom 5 písm. a) a bodom 6 usmernení. Komisia v odôvodnení č. 291 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že SNCM prišla o viac ako polovicu svojho majetku, z čoho viac ako štvrtina sa stratila v priebehu ostatného roka, a v odôvodneniach č. 292 až č. 294 napadnutého rozhodnutia vyslovila, že ďalšie znaky preukazujú, že SNCM je podnikom v ťažkostiach v zmysle usmernení. Komisia v tejto súvislosti konštatovala nárast strát, zníženie obratu, zväčšenie finančných dlhov, zvýšenie

finančných nákladov, zmenšenie vlastného majetku, nedostatok vlastných zdrojov vo vzťahu k veľkosti podniku, finančným potrebám a čistému nehnuteľnému majetku podniku, ako aj jeho nedostatočnú schopnosť samofinancovania. Komisia ďalej v odôvodnení č. 295 napadnutého rozhodnutia uviedla, že francúzske orgány jej potvrdili, že banky odmietajú požičať SNCM peniaze z dôvodu jej zadlženosti, aj keď SNCN navrhovala použiť ako záruku svoje posledné lode, ktoré neboli zaťažené záložným právom alebo inými podobnými ťarchami.

- 187 Je pritom nutné konštatovať, že žalobkyňa síce týmito výhradami spochybňuje, či je splnená podmienka upravená bodom 5 písm. a) usmernení, nespochybňuje však skutočne tieto posledne spomínané konštatovania v napadnutom rozhodnutí.
- 188 Nanajvýš je najskôr potrebné spomenúť tvrdenie žalobkyne, že účtovná uzávierka SNCM za účtovný rok 2002 nebola overená audítormi. Je však nutné konštatovať, že toto tvrdenie nemá žiadny konkrétny podklad.
- 189 Pokiaľ žalobkyňa chcela touto výhradou vytýkať Komisii, že pri prijímaní napadnutého rozhodnutia sa opierala o predbežné účtovné podklady, čo je okolnosť, ktorá nebola spochybnená a ktorá je výslovne spomenutá v odôvodneniach č. 17 a č. 293 napadnutého rozhodnutia, postačí konštatovať, že žalobkyňa v tomto smere nepredkladá žiadny dôkaz o tom, že konečné účtovné podklady sa líšili od predbežných účtovných podkladov.
- 190 Zjavne nepodložené tvrdenia týkajúce sa ročnej účtovnej uzávierky SNCM je preto nutné ihneď odmietnuť.

- 191 Ďalej je, predovšetkým s ohľadom na indície uvedené v odôvodneniach č. 293 a č. 294 napadnutého rozhodnutia nutné konštatovať, že žalobkyňa sa obmedzila len na spochybnenie analýzy Komisie vo vzťahu k schopnosti samofinancovania SNCM. Je pritom nutné pripustiť, že ďalšie indície spomínané v napadnutom rozhodnutí, najmä výška strát a finančných dlhov, sú samé osebe spôsobilé preukázať, že SNCM je podnikom v ťažkostiach. Žalobkyňa síce vo svojich pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania prvýkrát spochybňuje výšku dlhov SNCM, neuvádza však, ako by mohla udávaná chyba zmeniť analýzu Komisie týkajúcu sa posúdenia SNCM ako podniku v ťažkostiach. Žalobkyňa pritom sama vo svojich dokumentoch viackrát zdôraznila výrazné zvýšenie dlhov SNCM v rokoch 2000 a 2001 z dôvodu udaných nadmerných investícií do lodí.
- 192 Tieto indície nemôžu byť v žiadnom prípade spochybnené okolnosťou uvedenou prvýkrát v duplike, podľa ktorej SNCM viedla cenovú vojnu. Také správanie totiž vôbec nie je nezlučiteľné s existenciou finančných ťažkostí. Práve naopak, skutočnosť, že SNCM ponúkala veľmi nízke ceny, prípadne dumpingové ceny, mohla posilniť jej posúdenie ako podniku v ťažkostiach, pretože takéto správanie môže viesť k finančným stratám. Skutočnosť, že SNCM roku 2003 zamestnala nového generálneho riaditeľa, ktorá bola taktiež spomenutá v duplike, nemožno zohľadniť pri prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia, pretože k nej došlo až po jeho prijatí.
- 193 Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie, že v rozpore s konštatovaním Komisie uvedeným v odôvodnení č. 295 napadnutého rozhodnutia mohli byť niektoré lode použité na získanie finančnej hotovosti a mohli slúžiť ako záruka pre banky, postačí konštatovať, že toto tvrdenie nie je podopreté žiadnym konkrétnym dôkazom. Žalobkyňa v tomto ohľade vo svojich pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania nanajvýš konštatovala, že SNCM vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania k žalobe uviedla, že na konci roka 2001 získala úver vo výške 22,5 miliónov eur a roku 2002 mohla získať krátkodobý úver vo výške 40 miliónov eur. Na otázku Súdu prvého stupňa k tomuto bodu však SNCM na pojednávaní vysvetlila, že uvedený „úver“ bol v skutočnosti súčasťou existujúceho

úverového rámca, ktorý bol v čase prijatia napadnutého rozhodnutia úplne vyčerpaný. Je nutné konštatovať, že žalobkyňa nespochybnila toto vysvetlenie, ktoré je navyše potvrdené odôvodnením č. 272 napadnutého rozhodnutia, v ktorom Komisia uviedla, že vzhľadom na zadlženosť SNCM a jej nedostatočnú schopnosť samofinancovania nebola žiadna banka, konajúca ako súkromný veriteľ v trhových podmienkach, ochotná poskytnúť SNCM „dodatočný“ úver. Skutočnosť, že SNCM získala alebo mohla získať bankový úver roku 2002 nemôže v žiadnom prípade spochybniť skutočnosť, že Komisia v čase prijatia napadnutého rozhodnutia konštatovala, že banky naďalej odmietajú poskytnúť SNCM novú pôžičku. Za týchto podmienok je potrebné považovať konštatovanie v odôvodnení č. 295 napadnutého rozhodnutia, ktoré je v podstate uvedené aj v odôvodnení č. 272 tohto rozhodnutia, za dokázané.

194 Z toho vyplýva, že posúdenie SNCM ako podniku v ťažkostiach v zmysle usmernení je z právneho hľadiska potvrdené indíciami vymenovanými v odôvodneniach č. 293 a č. 294 napadnutého rozhodnutia.

195 Výhrady, ktorými sa žalobkyňa usiluje spochybniť konštatovania Komisie o úbytku majetku SNCM, sa preto zdajú byť neúčinné.

196 V každom prípade je v tomto zmysle potrebné poukázať na to, že žalobkyňa síce Komisii vytýka, že podhodnotila majetok SNCM, keď použila prísny účtovný prístup založený na čistej hodnote majetku bez toho, aby zohľadnila jeho trhovú hodnotu vzhľadom na možnosť speňažiť časť z neho, neuvádza však, ako by zohľadnenie trhovej hodnoty tohto majetku mohlo viesť k podstatne odlišnému záveru, ako je ten v napadnutom rozhodnutí, teda že v rozpore s jeho konštatovaním SNCM nestratila polovicu svojho majetku a štvrtina tohto majetku sa nestratila v priebehu predchádzajúceho roka. Práve naopak, žalobkyňa vo svojich pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania sama pripúšťa, že k strate štvrtiny majetku spoločnosti došlo v priebehu ostatných dvanástich mesiacov. Rovnako, ak

žalobkyňa tvrdí, ako už bolo uvedené vyššie, že niektoré lode je možné speňažiť a mohli by slúžiť ako banková záruka, neuvádza žiadny konkrétny údaj alebo skutočnosť na podporu svojho tvrdenia, s výnimkou skutočností uvedených samotnou SNCM, ktoré, ako bolo uvedené v bode 193 tohto rozsudku, neodporujú analýze obsiahnutej v napadnutom rozhodnutí v súvislosti s touto otázkou.

197 Z toho vyplýva, že výhrady žalobkyne týkajúce sa úbytku majetku SNCM sú neúčinné a vecne nepodložené.

198 Z týchto dôvodov musia byť odmietnuté výhrady a tvrdenia žalobkyne, ktoré sa týkajú hodnotenia SNCM ako podniku v ťažkostiach.

— O obnovení životaschopnosti

199 Žalobkyňa vytýka Komisii, že nezvažovala stredné riešenie medzi pokračovaním činnosti SNCM vďaka poskytnutiu pomoci a zánikom tohto podniku v prípade neposkytnutia pomoci.

200 Je nutné konštatovať, že také výhrady vyplývajú z nesprávneho pochopenia napadnutého rozhodnutia. Ako totiž správne uvádza Komisia, v napadnutom rozhodnutí nebolo zvolené žiadne z krajných riešení uvádzaných žalobkyňou, ale v súlade s tvrdením, ktoré žalobkyňa obhajuje, stredné riešenie.

- 201 Je teda potrebné zdôrazniť, že podľa odôvodnení č. 300 až č. 302 napadnutého rozhodnutia bola SNCM nútená, s cieľom zabezpečiť obnovenie svojej životaschopnosti, jednak presunúť svoje činnosti smerom do severnej Afriky s ohľadom na perspektívy rastu tohto trhu, jednak sa vzdať tých činností, ktoré by aj po reštrukturalizácii zostali štruktúralne stratové, a to najmä spojenia medzi Talianskom a Korzikou zabezpečovaného spoločnosťou Corsica Marittima.
- 202 V odôvodneniach č. 315 až č. 317 napadnutého rozhodnutia okrem toho Komisia SNCM nariadila, s cieľom predísť nevhodným narušeniam hospodárskej súťaže, aby sa popri uzavretí spojenia medzi Talianskom a Korzikou takmer úplne vzdala aj spojení medzi Toulonom a Korzikou, obmedzila frekvenciu spojení každoročne od roku 2003, predovšetkým na trase medzi Nice a Korzikou, a predala štyri plavidlá. Aby sa zabránilo tomu, že SNCM použije prebytočné voľné finančné prostriedky na agresívne činnosti spôsobilé vyvolať narušenia trhu, Komisia okrem toho považovala za potrebné zakázať SNCM financovanie nových investícií, s výnimkou nákladov na presunutie činností smerom do severnej Afriky, čo platí aj pre výmenu existujúcich plavidiel.
- 203 Nakoniec, Komisia s cieľom chrániť spoločný záujem taktiež nariadila SNCM, v odôvodneniach č. 331 až č. 367 napadnutého rozhodnutia, rad opatrení, ktorých cieľom bolo obmedziť jej kapacity a zabrániť jej v uskutočňovaní agresívnej tarifnej politiky. Na tento účel Komisia nariadila, popri vyššie uvedených opatreniach v oblasti frekvencie spojení a investícií, nerozširovať flotilu SNCM nad súčasný stav lodí dosiahnutý po ukončení predaja štyroch lodí, previesť nestrategické podiely a nevystupovať ako „price-leader“, čo sú podmienky, ktoré sú upravené v článkoch 2 až 5 napadnutého nariadenia.
- 204 Z toho teda vyplýva, že Komisia nielenže SNCM nepovolila, aby po poskytnutí dotknutej pomoci vykonávala svoje doterajšie činnosti, ale práve naopak prijala

rozhodnutie, podľa ktorého SNCM musela pre to, aby mohla využiť túto pomoc, podstatne zmeniť časť svojich činností. Za týchto okolností musia byť výhrady žalobkyne k tomuto bodu odmietnuté.

205 Pokiaľ sa týmito výhradami žalobkyňa usiluje pod pláštikom všeobecnej kritiky preskúmania obnovenia životaschopnosti spochybniť zachovanie prítomnosti SNCM na spojení medzi Nice a Korzikou, na ktorom pôsobí sama žalobkyňa v priamej hospodárskej súťaži so SNCM, je nutné poznamenať, že kým v návrhu na začatie konania sa zdá, že žalobkyňa vytýka Komisii, že nenariadila SNCM úplne sa vzdať spojenia medzi Nice a Korzikou, v replike ešte premyslenejším spôsobom tvrdí, že Komisia mala nariadiť SNCM obmedzenie jej prítomnosti na tomto spojení.

206 Po prvé, pokiaľ žalobkyňa namieta, že Komisia mala v napadnutom rozhodnutí SNCM nariadiť obmedzenie jej prítomnosti na trase medzi Nice a Korzikou, stačí skonštatovať, že taká kritika vyplýva z nesprávneho pochopenia napadnutého rozhodnutia, keďže ako vyplýva z vyššie uvedeného, Komisia uložila SNCM práve opatrenia, ktorých cieľom je obmedziť jej prítomnosť na tejto linke v podobe obmedzení frekvencie jej spojení. V tomto ohľade je nepodstatné, že podmienka uložená Komisiou musí byť analyzovaná skôr ako obmedzenie počtu spojení v priebehu roka, než ako obmedzenie premávky, keďže z nej v každom prípade vyplýva obmedzenie činností SNCM na spojení z Nice. Výhrada žalobkyne k tomuto bodu je nepodložená.

207 Po druhé, pokiaľ žalobkyňa namieta, že Komisia mala v napadnutom rozhodnutí nariadiť SNCM, aby sa úplne stiahla zo spojenia medzi Nice a Korzikou, je potrebné pripomenúť, že Komisia v tejto súvislosti v odôvodnení č. 302 napadnutého rozhodnutia vysvetlila, jednak, že prevádzka na spojení z Nice síce zostáva neistou, ale jej význam sa znižuje a predpokladané znehodnotenie *Liamone* roku 2001 uľahčí opätovné dosiahnutie pozitívnych výsledkov na tejto linke, jednak, že prítomnosť, aj keď obmedzená, na linke z Nice je potrebná pre postavenie

spoločnosti na trhu ako celku. Komisia okrem toho v odôvodnení č. 338 napadnutého rozhodnutia uviedla, že dôvodom, prečo neuložila drastickéjšie opatrenia v oblasti kapacít, ako sú tie, ktoré sú spomenuté vyššie, sú predovšetkým perspektívy rastu premávky na Korziku a nebezpečenstvo vzniku situácie monopolu v prospech jej priameho konkurenta na linkách medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou.

208 V prvom rade je nutné konštatovať, že žalobkyňa nespochybňuje dôvod uvedený v odôvodnení č. 302 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého sa význam spojenia z Nice zmenšil a predpokladané znehodnotenie *Liamone* roku 2001 uľahčí opätovné dosiahnutie pozitívnych výsledkov na tejto linke.

209 V druhom rade, pokiaľ ide o dôvod založený na postavení SNCM na trhu ako celku, žalobkyňa sa obmedzuje na tvrdenie, že tento dôvod nechápe, bez toho, aby ho skutočne spochybnila. Je pritom zrejmé, že týmto dôvodom Komisia uznala, že prítomnosť SNCM na linke Nice – Korzika je potrebná kvôli zníženiu jej závislosti od historického dopravného spojenia medzi Marseille a Korzikou, ktoré je predmetom záväzkov verejnej služby. To vyplýva z pokračovania odôvodnenia č. 302 napadnutého rozhodnutia, ktoré spresňuje, že presun činností smerom do severnej Afriky takisto prispeje k zníženiu závislosti spoločnosti od tohto historického dopravného spojenia. SNCM v tejto súvislosti v rozpore s tvrdením žalobkyne zostáva zraniteľná v Marseille, pretože platnosť dohody z roku 2002 uplynie roku 2006 a spoločnosť na tejto linke nedisponuje žiadnym výhradným právom. Okrem toho je nutné konštatovať, že žalobkyňa sa vzdala účasti na verejnej súťaži o uzavretie zmluvy z roku 2002. Žalobkyňa okrem toho nemôže skutočne spochybňovať potrebu SNCM diverzifikovať svoju ponuku, keďže sama zabezpečuje štyri spojenia na Korziku. SNCM v tejto súvislosti okrem toho vysvetľuje, bez toho, aby jej žalobkyňa odporovala, že značná časť ciest sa uskutočňuje s odchodom z Marseille a s návratom do Nice (alebo naopak), takže stiahnutie sa z Nice by automaticky malo negatívne dôsledky na Marseille. Z odôvodnenia č. 205 napadnutého rozhodnutia, ktoré žalobkyňa nespochybňuje, rovnako vyplýva, že francúzske orgány zdôraznili komplementárnosť dopravných spojení z Nice a z Marseille, ako aj nevyhnutnosť vyváženej ponuky zo strany SNCM s ohľadom na prítomnosť žalobkyne na spojeniach zo štyroch kontinentálnych prístavov.

- 210 Pokiaľ ide výhradu vyjadrenú v pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania, podľa ktorej je udržiavanie prevádzky na neziskových dopravných spojeniach zdôvodnené jej komplementárnosťou vo vzťahu k ziskovejším dopravným spojeniam, táto spočíva na dvoch nepreukázaných predpokladoch. Na jednej strane totiž z dôvodov, ktoré sú podrobnejšie vysvetlené nižšie, žalobkyňa vôbec nedokázala, že dopravné spojenie z Nice nie je ziskové. Na druhej strane, pokiaľ ide o dopravné spojenie z Marseille, je nutné konštatovať, že nielen jeho ziskovosť nemôže byť, v rozpore s tým, čo naznačuje žalobkyňa, odvodená od údajného monopolu na tejto linke, keďže SNCM nemá žiadne výhradné právo na toto dopravné spojenie, ale žalobkyňa navyše nepochopila, že zmluva z roku 2002 slúži len na náhradu nákladov na plnenie záväzkov verejnej služby na tejto linke, bez toho, aby SNCM zaručovala zisky. Okrem toho je nutné konštatovať, že ak by tvrdenie žalobkyne bolo pravdivé, bolo by ťažko pochopiteľné, že žalobkyňa sa rozhodla pôsobiť na linke z Nice a vzdala sa pôsobenia na linke z Marseille.
- 211 Po tretie, pokiaľ ide o nebezpečenstvo vytvorenia monopolu na dopravnom spojení z Nice, na ktoré sa odvoláva Komisia, je potrebné pripomenúť, že Súd prvého stupňa už rozhodol, že Komisia pri výkone širokej miery svojej správnej úvahy mohla oprávnenne usúdiť, že prítomnosť určitého podniku bola potrebná na to, aby sa predišlo vzniku zosilnenej oligopolistickej štruktúry na dotknutých trhoch (rozsudok Kneissl Dachstein/Komisia, už citovaný v bode 138 vyššie, bod 97).
- 212 V prejednávanej veci je pritom nutné konštatovať, že žalobkyňa sa, bez toho, žeby spochybňovala, že je jediným súčasným konkurentom SNCM na spojení medzi Nice a Korzikou, takže stiahnutie sa SNCM z tejto linky by jej poskytlo faktické monopolné postavenie na tejto linke, obmedzuje na tvrdenie, že Moby Lines, ako aj ďalšie talianske spoločnosti by mohli začať pôsobiť na tejto linke. Je však nutné konštatovať, že ani Moby Lines, ani žiadna ďalšia spoločnosť uvádzaná žalobkyňou v súčasnosti nepôsobí na linkách medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou. Žalobkyňa okrem toho nepredkladá žiadny dôkaz, ktorý by mohol podoprieť tvrdenie, že tieto námorné spoločnosti plánujú v súčasnosti vstúpiť na túto linku. Za týchto okolností nemôžu tvrdenia žalobkyne k tomuto bodu spochybniť závery Komisie o nebezpečenstve vytvorenia monopolu žalobkyne na spojení Nice – Korzika.

- 213 Žiadne z ďalších tvrdení žalobkyne nemôže spochybníť zistenia Komisie týkajúce sa potreby zachovať prítomnosť SNCM na spojení Nice – Korzika.
- 214 Pokiaľ najskôr ide o údajnú štrukturálnu stratovosť tejto linky, je nutné konštatovať, že žalobkyňa nielenže nijak nepodopiera svoje tvrdenie konkrétnymi dôkazmi, ale navyše aj jej nepretržitá prítomnosť na tejto linke od roku 1999 je v rozpore s týmto tvrdením. V tomto ohľade je najskôr potrebné konštatovať, že žalobkyňa neustále zvyšovala svoje kapacity, ako to sama zdôrazňuje v replike, v ktorej hovorí o zvýšení počtu svojich plavieb na Korziku v rokoch 2000 až 2004 o 109 %. Žalobkyňa okrem toho vo svojom žalobnom návrhu uvádza, že objednávka dvanásteho plavidla jej umožní zvýšiť ponuku na francúzskych linkách o 70 %. Komisia ďalej v odôvodneniach č. 65 a č. 86 napadnutého rozhodnutia konštatovala, bez toho, aby jej žalobkyňa odporovala, že na dopravnom spojení na Korziku sa žalobkyňa roku 2001 pustila do agresívnej politiky s cieľom získať väčší podiel na trhu, a že v rámci tejto stratégie počas jedného alebo dvoch rokov poskytovala predimenzovanú ponuku, aby pritiahla nových zákazníkov.
- 215 Čo sa ďalej týka tvrdenia, že SNCM na konkurencieschopných linkách hospodárila so stratami, je takisto nutné konštatovať, že toto tvrdenie spočíva na nepotvrdenom predpoklade. Je potrebné konštatovať, že otázka žalobkyne týkajúca sa dôvodu, prečo SNCM neuvažovala o reštrukturalizačnom pláne už roku 1992, keď bolo jasné, že liberalizácia kaboťáže vstúpi do platnosti od roku 1999, je nepodstatná. Keďže sa totiž Komisia zaoberala reštrukturalizačným plánom roku 2002, prislúchalo jej zaujať stanovisko len k tomuto plánu. Okolnosť, že takýto plán mohol byť prípadne predložený skôr, je založená na teoretickom predpoklade a nemôže ovplyvniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V každom prípade nemožno SNCM vyčítať, že sa nepokúsila prispôsobiť svojmu novému konkurenčnému prostrediu najskôr použitím svojich vlastných zdrojov, bez požadovania pomoci na reštrukturalizáciu, o ktorej prítom nie je dokázané, že jej mohla byť v tom čase podľa usmernení poskytnutá.

- 216 Okrem toho, pokiaľ ide o údajnú neschopnosť SNCM vykonávať svoje činnosti v nedotovanom konkurenčnom prostredí, postačí konštatovať, že toto tvrdenie nie je dokázané. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že až od roku 2002 SNCM pôsobila na spojení medzi Nice a Korzikou bez akéhokoľvek záväzku verejnej služby a verejných náhrad, ktoré s ním súvisia. Žalobkyňa okrem toho sama vo svojom žalobnom návrhu uviedla, že SNCM pôsobí s tromi plavidlami na linkách do severnej Afriky, ďalšom spojení vykonávanom bez záväzku verejnej služby, kde dosahuje pozitívne hospodárske výsledky.
- 217 Nakoniec, pokiaľ ide o údajné prebytočné kapacity trhu na Korziku, je potrebné pripomenúť, že v odôvodneniach č. 82 až č. 87 a č. 313 napadnutého rozhodnutia Komisia na základe analýzy trhu predloženej francúzskymi orgánmi prišla k záveru, že na dopravnom spojení s Korzikou nie sú prebytočné kapacity.
- 218 Žiadna zo skutočností uvedených žalobkyňou nemôže spochybniť tento záver. Tvrdenie, podľa ktorého na trhu existujú prebytočné kapacity sa naopak javí ako nedôveryhodné, pretože samotná žalobkyňa zdôraznila, ako už bolo konštatované, že v rokoch 2002 až 2004 zvýšila počet svojich ciest na Korziku o 109 %, a že objednávka dvanásteho plavidla jej umožní zvýšiť svoju ponuku na francúzskych linkách o 70 %. Žalobkyňa navyše neposkytuje žiadny údaj o celkovej ponuke. Z odôvodnenia č. 170 napadnutého rozhodnutia, ktoré nebolo v rámci prejednávanej žaloby spochybnené, okrem toho vyplýva, že počas stretnutia s Komisiou 4. februára 2003 zástupcovia žalobkyne uviedli, že trh spojení medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou „sa vyvíjal dobre, keď narástol o 17 % v rokoch 2000 až 2001 a o 13 % v rokoch 2001 až 2002“ [*neoficiálny preklad*], čím potvrdili konštatovanie o prítomnosti trvalého rastu na trhu, ktoré Komisia na základe analýzy trhu predloženej francúzskymi orgánmi uviedla v odôvodnení č. 61 napadnutého rozhodnutia. Je takisto potrebné poznamenať, že podľa vlastných údajov žalobkyne uvedených v replike narástol trh o 6,6 % v rokoch 2000 až 2001, o 8,3 % v rokoch 2001 až 2002, a aj keď to predstavuje určité spomalenie, o 1 % v rokoch 2002 až 2003. Výrazný rozdiel medzi týmito a predchádzajúcimi údajmi

môže okrem toho v tejto súvislosti len posilniť pochybnosti o dôveryhodnosti tvrdenia žalobkyne. Nakoniec je potrebné konštatovať, vo vzťahu k údajom uvedeným v pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania, ktorých cieľom je preukázať obmedzenie počtu cestujúcich na začiatku roka 2004, že tieto údaje jednak pochádzajú z obdobia po prijatí napadnutého rozhodnutia, jednak nemôžu ako také spochybniť predpoklad rastu v období rokov 2002 – 2006, pretože sa týkajú len jedného roka.

- 219 Z toho vyplýva, že žiadnou z výhrad uvedených žalobkyňou nemožno dokázať, že Komisia sa dopustila zjavného omylu v posúdení tým, že nenariadila SNCM, aby sa úplne stiahla zo spojenia Nice – Korzika.
- 220 Výhrady a tvrdenia žalobkyne týkajúce sa obnovenia životaschopnosti musia byť preto odmietnuté ako celok.

— O predchádzaní nevhodným narušeniam hospodárskej súťaže

- 221 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia chybné posúdila narušenia hospodárskej súťaže spôsobené poskytnutím dotknutej pomoci a nezaoberala sa niektorými narušeniami zistenými pri prieskume uvedenej pomoci.
- 222 Po prvé, pokiaľ ide o narušenia hospodárskej súťaže spôsobené poskytnutím dotknutej pomoci, je potrebné pripomenúť, že Komisia v odôvodnení č. 312 napadnutého rozhodnutia usúdila, že v súlade s bodom 39 usmernení je potrebné obmedziť prítomnosť SNCM na jej historickom trhu, teda na dopravnom spojení s Korzikou, kde čelí konkurencii podnikateľských subjektov usadených

v Spoločenstve, čo neplatí o dopravnom spojení so severnou Afrikou. Podľa odôvodnení č. 313 až č. 317 teda Komisia pripustila, potom čo konštatovala, že na trhu sa nevyskytujú nadmerné kapacity, že tieto štyri kompenzácie sú dostatočné na obmedzenie prítomnosti SNCM na jej trhu v prospech jej konkurentov: ukončenie prevádzky na linke medzi Talianskom a Korzikou zabezpečovanej spoločnosťou Corsica Marittima, takmer úplné stiahnutie sa z liniek medzi Toulonom a Korzikou, obmedzenie celkového počtu ponúkaných miest a ročnej frekvencie spojení od roku 2003 predovšetkým na dopravnom spojení medzi Nice a Korzikou, a predaj štyroch plavidiel. Komisia okrem toho považovala za potrebné, s cieľom zabrániť SNCM v použití prebytočných finančných prostriedkov na agresívne činnosti, ktoré by mohli spôsobiť narušenia hospodárskej súťaže, zakázať SNCM financovanie nových investícií, s výnimkou financovania nákladov presunu činnosti smerom do severnej Afriky, ktoré je zahrnuté v reštrukturalizačnom pláne.

223 Týmito výhradami žalobkyňa spochybňuje závery Komisie vo vzťahu k neexistencii prebytočných kapacít na trhu, uzavretiu dopravného spojenia Taliansko – Korzika a obmedzeniu frekvencie spojení, bez toho, aby spochybňovala predaj plavidiel a takmer úplné stiahnutie sa z Toulonu.

224 Po prvé, čo sa týka existencie prebytočných kapacít na trhu, postačí konštatovať, že tvrdenia žalobkyne k tomuto bodu už boli odmietnuté v bode 217 tohto rozsudku. V tomto štádiu sa žalobkyňa obmedzuje na to, že v odpovedi na pripomienky Francúzskej republiky k svojmu obstaraniu novej lode roku 2004 dodáva, že rozhodnutie v tomto smere bolo prijaté pred plánom navýšenia kapitálu SNCM. Odhliadnuc od toho, že žalobkyňa nedokazuje, že tento nákup by nebol uskutočnený, ak by bol známy plán navýšenia kapitálu, je nutné konštatovať, ako to vyplýva zo sťažnosti, ktorú podala žalobkyňa Komisii 18. februára 2004 pre zneužitie pomoci SNCM, že zvýšenie kapacít, ktoré vykonala na linke z Nice, sa neobmedzuje na novú loď získanú roku 2004, ale trvá od roku 1996, keď došlo k výstavbe troch rýchlych lodí, pričom roku 2001 boli postavené dva rýchle trajekty, čo podľa jej vlastných tvrdení jej umožnilo zvýšiť kapacity na tejto linke do roku 2004 o 18,17 %.

- 225 Po druhé, pokiaľ ide o uzavretie dopravného spojenia Taliansko – Korzika, je nepochybné, ako to konštatuje žalobkyňa, že k tomuto uzavretiu došlo v januári 2002 ešte pred uskutočnením reštrukturalizačného plánu. Táto okolnosť však neznamená, že by uvedené opatrenie stratilo charakter kompenzácie v prospech konkurentov s cieľom obmedziť prítomnosť SNCM na jej trhu, keďže sa zdá, že stiahnutie sa z tejto linky bolo upravené v reštrukturalizačnom pláne, ktorý bol prijatý 17. decembra 2001 a oznámený Komisii 18. februára 2002. Ako Komisia správne tvrdí, je totiž na každom podnikateľskom subjekte, aby prijal opatrenia potrebné na obmedzenie vlastných škôd, ako aj škôd spôsobených konkurenciou. Aj keď je v tejto súvislosti pravda, ako to tvrdí žalobkyňa, že reštrukturalizačný plán nechápal stiahnutie sa z dotknutej linky ako kompenzáciu v prospech konkurencie v zmysle usmernení, táto okolnosť je nepodstatná, keďže je nepochybné, že takéto opatrenie môže účinne oslabiť narušenia hospodárskej súťaže spôsobené dotknutou pomocou.
- 226 Po tretie, pokiaľ ide o obmedzenie frekvencie spojení, zdá sa, že žalobkyňa svojou výhradou v tejto veci vytýka Komisii, že sa pri ukladaní tohto opatrenia opierała o počet cestujúcich prepravených medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou, ktorý je uvedený v tabuľke 2 odôvodnenia č. 53 napadnutého rozhodnutia, a nie o počet skutočne ponúkaných miest.
- 227 V tomto zmysle je potrebné konštatovať, že v článku 5 napadnutého rozhodnutia Komisia nariadila SNCM, aby v rámci kompenzácie v prospech konkurencie obmedzila ročnú frekvenciu spiatočných ciest na rôznych námorných spojeniach s Korzikou „na hodnotu ustanovenú v tabuľke 3 [odôvodnenia č. 104 napadnutého rozhodnutia]“ [*neoficiálny preklad*]. Odkaz na tabuľku 2 odôvodnenia č. 53 napadnutého rozhodnutia uvedený v poznámke 113 odôvodnenia č. 315 tohto rozhodnutia, ktorý uvádza medzi dôvodmi podmienku vyjadrenú v článku 5 rozhodnutia, je zjavne tlačovou chybou.
- 228 Z toho vyplýva, v rozpore s tvrdením žalobkyne, že obmedzenie frekvencie spojení na Korziku nebolo určené na základe počtu prepravených cestujúcich, ale na základe počtu ciest. Tvrdenie žalobkyne preto vyplýva z nesprávneho pochopenia napadnutého rozhodnutia.

- 229 Bez ohľadu na to je potrebné zdôrazniť, že Komisia v odôvodnení č. 315 napadnutého rozhodnutia síce uvádza, že nariadila SNCM v rámci kompenzácie v prospech konkurencie obmedziť počet ponúkaných miest „a“ ročnú frekvenciu ciest počínajúc rokom 2003, z článku 5 tohto rozhodnutia, ako aj z odôvodnení č. 337, č. 363 a č. 364 zaoberajúcich sa touto podmienkou naopak vyplýva, že ako podmienka schválenia pomoci sa SNCM nariadilo len obmedzenie ročnej frekvencie ciest. Je teda potrebné prijať záver, ako to Komisia potvrdila na pojednávaní v odpovedi na jednu z otázok Súdu prvého stupňa, že napadnuté rozhodnutie neukladá SNCM žiadne obmedzenie, pokiaľ ide o miesta ponúkané na týchto lodiach.
- 230 S ohľadom na to je nutné konštatovať, že v rámci tejto výhrady žalobkyňa neuviedla ani to, prečo je obmedzenie frekvencie ciest uložené napadnutým rozhodnutím zjavne nevhodné na obmedzenie nevhodných narušení hospodárskej súťaže spôsobených poskytnutím pomoci, ani to, prečo by metóda, ktorú odporúča, viedla k uloženiu odlišných obmedzení frekvencie ciest, ktoré by navyše mohli obmedziť takéto narušenia.
- 231 V tomto ohľade je síce nesporné, ako to tvrdí žalobkyňa, že obmedzenie frekvencie ciest sa nemusí nevyhnutne a za každých okolností rovnať obmedzeniu počtu ponúkaných miest, pretože nie všetky lode SNCM majú rovnakú kapacitu a ich nasadenie by aspoň teoreticky mohlo byť zmenené, keďže zmluva z roku 2002 na účely plnenia záväzku verejnej služby predpisuje iba „v zásade“ nasadenie jednotlivých označených plavidiel na určenú linku. V tejto súvislosti nemožno prijať vysvetlenie uvedené SNCM na pojednávaní, podľa ktorého zmluvu z roku 2002 jej zmluvné strany vykladajú v tom zmysle, že zakazuje zmeny v nasadení lodí, pretože toto vysvetlenie je v priamom rozpore so znením uvedenej zmluvy. Napokon, je potrebné poukázať na to, že v odôvodnení č. 29 písm. c) napadnutého rozhodnutia Komisia samotná upozornila, že vysokorýchlostné lode *Liamone a Asco* pôsobili „najmä“ na linke z Nice.

232 Je však potrebné pripustiť, že k dosiahnutiu cieľa zníženia kapacít môže prispieť aspoň obmedzenie frekvencie spojení. V tomto ohľade je potrebné konštatovať, že žalobkyňa nespochybňuje zistenie Komisie uvedené v bode 104 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého obmedzenie frekvencie spojení predpísané reštrukturalizačným plánom, ktoré je základom podmienky ustanovenej v článku 5 napadnutého rozhodnutia, vedie k zníženiu počtu miest ponúkaných na všetkých dopravných spojeniach o 28 %. Žalobkyňa rovnako nespochybnila zistenie uvedené v odôvodnení č. 316 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého „SNCM v celom Janovskom a Toulonskom zálive znížila svoju ponuku o viac ako milión miest za rok v porovnaní s rokom 2001, teda o viac ako dvojnásobok, čo predstavuje okamžitý prospech pre jej konkurentov, aj keď práve na týchto spojeniach dochádza k najsilnejšiemu rastu.

233 Navyše je potrebné zdôrazniť, že zníženie kapacity predpísané napadnutým rozhodnutím sa uskutočňuje nielen prostredníctvom podmienky týkajúcej sa frekvencie spojení, ale ako vyplýva z odôvodnení č. 315 až č. 317 a č. 333 až č. 358 a z článkov 2 a 3 tohto rozhodnutia, aj celým súborom podmienok, ktoré predpokladajú uzavretie spoločnosti Corsica Marittima, takmer úplné stiahnutie sa z Toulonu, predaj štyroch plavidiel, prevod nestrategických podielov, obmedzenie flotily na jedenásť plavidiel zostávajúcich po predaji štyroch plavidiel a v zásade zákaz obnovy týchto plavidiel.

234 Výhrady žalobkyne k týmto bodom je preto nutné odmietnuť.

235 Po druhé, pokiaľ ide o údajný neuskutočnený prieskum niektorých narušení hospodárskej súťaže, žalobkyňa vytýka Komisii, že nepreverila aspekty štátnej pomoci vyplývajúce z mimoriadneho odpisu, ktorý umožnil SNCM vykonať rýchlejšie znehodnotenie *Liamone*.

- 236 Najskôr je nutné konštatovať, že v rozpore s tvrdením žalobkyne nevyplýva rýchlejšie znehodnotenie *Liamone* z mimoriadneho odpisu. Ako už bolo konštatované vyššie, rýchlejšie znehodnotenie určitého majetku totiž vyplýva z uplatnenia účtovných predpisov, na základe ktorých musí podnik v súlade so zásadou opatrnosti opraviť svoje účtovníctvo vykonaním mimoriadneho znehodnotenia, pokiaľ zistí, že skutočná alebo trhová hodnota nejakej časti jeho majetku je nižšia ako jej účtovná hodnota. V prejednávanej veci tak z odôvodnenia č. 144 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že SNCM vykonala takéto mimoriadne znehodnotenie vo výške 14,8 miliónov eur roku 2001 pri lodi *Liamone*.
- 237 Toto mimoriadne znehodnotenie nesúvisí s mimoriadnym odpisom, ktorý pripúšťa francúzska právna úprava. Komisia v poznámke 106 k odôvodneniu č. 294 napadnutého rozhodnutia vysvetľuje: „Mimoriadny odpis zodpovedá rozdielu medzi rovnomerným odpisovaním, ktoré sa zaznamená do účtovnej bilancie znížením aktív, a zrýchleným odpisovaním, ktoré pripúšťa zákon o účtovníctve. Zrýchlené odpisovanie sa síce nepoužije ako účtovné odpisovanie, rozdiel medzi ním a rovnomerným odpisovaním sa však zaznamená v tomto pasívnom účte (zrýchlené odpisovanie), ktoré je vo francúzskom účtovníctve tradične zahrnuté pod vlastnými prostriedkami. Celkový odpis na konci obdobia zostáva rovnaký a v tomto systéme tak možno tento odpis len predpokladať a v prvých rokoch privodiť zníženie daňovej povinnosti.“ [neoficiálny preklad] V prejednávanom prípade z odôvodnenia č. 294 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že SNCM vykonala pod položkou „regulované rezervy“ zrýchlené odpisy v sume 60 miliónov eur, ktoré sa nemusia nevyhnutne týkať *Liamone*.
- 238 Keďže táto výhrada žalobkyne je založená na chybnnej domnienke, už len preto musí byť odmietnutá.
- 239 Navyše je nutné konštatovať, ako to tvrdí Komisia, bez toho, aby jej žalobkyňa odporovala, že inštitút mimoriadneho odpisu upravený vnútroštátnym zákonom o účtovníctve nemôže predstavovať štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES, pretože je prístupný všetkým podnikom.

240 Pokiaľ ide o tvrdenie vyjadrené prvýkrát v replike, podľa ktorého uvedené znehodnotenie umožnilo SNCM pokryť prostredníctvom pomoci prípadné straty, aby predišla možnému riziku, stačí skonštatovať, že žalobkyňa nespochybnila, že účtovníctvo SNCM za rok 2001, v ktorom sa vykonalo uvedené znehodnotenie, bolo riadne overené a že Súdu prvého stupňa neprislúcha, aby ho spochybnil, pokiaľ chýba akýkoľvek dôkaz v tomto smere. Komisia teda bola v prejednávanej veci oprávnená prijať záver, bez toho, aby sa tým dopustila zjavného omylu v posúdení, že toto znehodnotenie je pre SNCM nákladom, ktorý môže byť kompenzovaný dotknutou pomocou v rámci reštrukturalizácie.

241 Nakoniec je v každom prípade rovnako potrebné konštatovať, pokiaľ sa má tejto výhrade rozumieť tak, že sa ňou spochybňuje zrýchlené odpisovanie, ktoré vykonala SNCM, že takýto postup upravený vnútroštátnym zákonom o účtovníctve je prístupný každému podniku, a preto nemôže ako taký predstavovať štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

242 Z týchto dôvodov musia byť výhrady a tvrdenia žalobkyne, ktoré sa týkajú predchádzania nevhodným narušeniam hospodárskej súťaže, zamietnuté ako celok.

— O obmedzení pomoci na minimum

243 Žalobkyňa tvrdí, že schválená pomoc nie je obmedzená na nevyhnutné minimum potrebné na reštrukturalizáciu SNCM v závislosti od zdrojov podniku. V tomto ohľade žalobkyňa namieta proti výške náhrady za verejnú službu, nákladom sociálneho plánu, výške znehodnotenia *Liamone* a výške čistých výnosov z prevodov lodí a nehnuteľností predpokladaných reštrukturalizačným plánom.

- 244 Na úvod je potrebné pripomenúť, že pomoc na reštrukturalizáciu oznámená francúzskymi úradmi predstavuje 76 miliónov eur. Ako to vyplýva z odôvodnenia č. 326 napadnutého rozhodnutia, táto pomoc na reštrukturalizáciu pozostáva z finančnej časti a prevádzkovej časti. Finančná časť zodpovedá náhrade za verejnú službu v minulosti. V odôvodneniach č. 256 až č. 258 napadnutého nariadenia Komisia usúdila, že táto finančná časť zodpovedá stratám, ktoré SNCM utrpela pri výkone svojich záväzkov verejnej služby do roku 2001. Prevádzková časť podľa odôvodnenia č. 328 napadnutého rozhodnutia zodpovedá nákladom na rôzne opatrenia upravené reštrukturalizačným plánom.
- 245 V odôvodneniach č. 256 až č. 258 napadnutého rozhodnutia Komisia vypočítala, že náhrada za verejnú službu predstavuje sumu 53,48 miliónov eur, čo Komisia pripomína v odôvodnení č. 327. V odôvodnení č. 328 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že náklady na reštrukturalizáciu predstavujú 46 miliónov eur. Táto suma podľa poznámky 120 k odôvodneniu č. 328 uvedeného rozhodnutia pokrýva prevádzkové opatrenia reštrukturalizácie (31,2 miliónov eur) a znehodnotenie *Liamone* (14,8 miliónov eur). Keďže však SNCM v dôsledku prevodov predpokladaných reštrukturalizačným plánom dosiahla čistý výnos z predaja vo výške 21 miliónov eur (odôvodnenia č. 97 až č. 99 a č. 319 napadnutého rozhodnutia), Komisia v odôvodnení č. 328 napadnutého rozhodnutia prišla k záveru, že suma 76 miliónov eur bola zdôvodnená pre to, aby umožnila spoločnosti SNCM v krátkom čase znovu nadobudnúť životaschopnosť, pričom Komisia usúdila, že podnik nie je schopný nájsť žiadne ďalšie vlastné zdroje na financovanie svojej reštrukturalizácie.
- 246 Aby sa však mohol zohľadniť výnos z prípadných prevodov nestrategických podielov, ktoré sú nariadené v článku 3 znenia napadnutého nariadenia a ktoré sú súčasťou všetkých prevodov predpokladaných reštrukturalizačným plánom, Komisia, ako to vysvetľuje v odôvodneniach č. 329, č. 357 a č. 358 napadnutého nariadenia, schválila dotknutú pomoc na reštrukturalizáciu podľa článku 6 napadnutého rozhodnutia len vo vzťahu k prvej časti vo výške 66 miliónov eur a ponechala tak svoje rozhodnutie o sume 10 miliónov eur na neskoršiu dobu. Ak sa ukáže, že dotknuté prevody umožnili podniku získať viac ako 10 miliónov eur, túto druhú časť nebude možné

spoločnosti SNCM poskytnúť. Naopak, ak sa z týchto prevodov získa suma nižšia ako 10 miliónov eur, vypláť sa po schválení Komisiou zostatok pomoci po odpočítaní výnosu z týchto prevodov.

- 247 Svojimi výhradami týkajúcimi sa minimálneho charakteru pomoci sa žalobkyňa snaží spochybniť tak výpočet výšky náhrady za verejnú službu (finančná časť), ako aj výpočet nákladov na reštrukturalizáciu (prevádzková časť).
- 248 Po prvé, pokiaľ ide o výšku náhrady za verejnú službu, postačí pripomenúť, že výhrady žalobkyne týkajúce sa dôvodnosti napadnutého rozhodnutia v tomto bode už boli odmietnuté v bodoch 149 až 161 tohto rozsudku. Dodatočnú výhradu vznesenú v tomto štádiu konania, podľa ktorej SNCM okrem iného vykonala nadmerné odpisy v sume 22,2 miliónov eur, čo zodpovedá skrytému prírastku hodnoty jej flotily, nemožno prijať, pretože schválená časť odpisov majetku vyplýva z jednoduchého uplatnenia účtovných predpisov, ktoré žalobkyňa nespochybňuje. V každom prípade boli tieto odpisy, ktoré boli v minulosti zaznamenané v účtovníctve spoločnosti SNCM, overené, čo sa nespochybňuje, a Súdu prvého stupňa neprislúcha, aby ich spochybnil. Okrem toho bolo už skôr v bode 193 tohto rozsudku rozhodnuté, že Komisia mohla oprávnene konštatovať, že úroveň zadĺženia spoločnosti SNCM a nedostatočná schopnosť jej samofinancovania nemohli podnietiť banku, konajúcu ako súkromný veriteľ v trhových podmienkach, k tomu, aby navrhla SNCM zvýšenie úverového rámca.
- 249 Po druhé, pokiaľ ide o výšku nákladov na reštrukturalizáciu, žalobkyňa vyčísluje prevádzkové opatrenia reštrukturalizácie nie na 31,2 miliónov eur, ale na 17,091 miliónov eur v prípade, ak sa opiera o náklady sociálneho plánu, alebo na 16,86 miliónov eur v prípade, ak sa opiera o výšku dotácie uvedené v účtovníctve SNCM za rok 2002.

- 250 Vo vzťahu k sume 17,091 miliónov eur je však nutné konštatovať, že táto suma sa týka, ako navyše jasne vyplýva z tabuľky 11 v odôvodnení č. 257 napadnutého rozhodnutia, výlučne z nákladov sociálneho plánu súvisiacich s linkami na Korziku. Dotknutá reštrukturalizácia sa pritom netýka len činností SNCM smerom na Korziku, ale všetkých činností spoločnosti, najmä jej činností smerujúcich do severnej Afriky. Pokiaľ ide o sumu 16,86 miliónov eur, Komisia a SNCM v tejto súvislosti vysvetlili, bez toho, aby im žalobkyňa odporovala, že nemohli byť zaznamenané všetky náklady spojené s reštrukturalizáciou, pretože tieto náklady zodpovedajú investičným výdavkom.
- 251 Keďže sa žalobkyňa vo zvyšku obmedzila na to, že Komisii všeobecne vytýkala, že nepreverila skutočné náklady sociálneho plánu, pričom nepredložila ďalšie dôkazy, ktoré by mohli spochybniť sumu 31,2 miliónov eur uvedenú v napadnutom rozhodnutí, je potrebné považovať za dokázané, že táto suma zodpovedá nákladom na prevádzkové opatrenia reštrukturalizácie.
- 252 Po druhé, pokiaľ ide o znehodnotenie *Liamone*, žalobkyňa sa domnieva, že toto znehodnotenie nie je zdôvodnené.
- 253 Pokiaľ sa žalobkyňa v tejto súvislosti odvoláva na tvrdenia, ktoré už boli v tomto rozsudku preskúmané v rámci iných výhrad, je potrebné ich odmietnuť z takých istých dôvodov, aké sú uvedené v bodoch 150 a 151 tohto rozsudku.
- 254 Pokiaľ ide o okolnosť uvádzanú v pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania, podľa ktorej SNCM vôbec nemala povinnosť kupovať predimenzovanú vysokorýchlostnú loď, keď sa navyše roku 1998 sama znepokojovala nad mierou nevyužitelnosti svojich vysokorýchlostných lodí, stačí pripomenúť, že výhrady žalobkyne namierené proti konštatovaniu o neexistencii nadmerných

investícií už boli rovnako zamietnuté v bodoch 170 až 175 tohto rozsudku. V každom prípade nemôžu pochybnosti, ktoré SNCM roku 1998 vyjadrila vo vzťahu k ziskovosti dvoch nových vysokorýchlostných lodí, v súvislosti s ktorými uviedla, že ich nasadenie na záväzky verejnej služby závisí od pozitívnych výsledkov ich pokusného použitia, spochybníť rozumnosť kúpy vysokorýchlostnej lode roku 2000. To platí aj o pripomienkach vyjadrených prezidentom SNCM v tlači 4. novembra 2004, na ktorý sa žalobkyňa odvoláva. Bez ohľadu na to, že takémuto článku nemožno pripísať žiadnu významnú dôkaznú hodnotu, je potrebné konštatovať, že v tomto článku sa prezident SNCM vyjadril, ako zdôrazňuje žalobkyňa, k opodstatnenosti objednávky lode *Liamone*, dodal však tiež, čo žalobkyňa neuvádza, že „v tom čase zákazníci požadovali od spoločnosti ponuku vysokého štandardu“, zatiaľ čo „dnes... je pre cestujúcich najdôležitejším kritériom výška cien“, takže loď *Liamone* bola „jednohlasne privítaná pri jej spustení na vodu“.

255 Po tretie, pokiaľ ide čistý výnos z predajov predpokladaných reštrukturalizačným plánom, žalobkyňa vytýka Komisii, že pri určovaní minimálneho charakteru pomoci nezohľadnila čistý výnos z predajov nehnuteľného majetku, ktoré predpokladal reštrukturalizačný plán a ktoré boli skutočne vykonané roku 2003.

256 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že Komisia v odôvodnení č. 328 napadnutého rozhodnutia po vyčíslení nákladov spojených s prevádzkovými opatreniami reštrukturalizácie na sumu 46 miliónov eur konštatovala, že SNCM „z predajov predpokladaných reštrukturalizačným plánom dosiahla čistý výnos vo výške 21 miliónov eur“. Za týchto okolností a vzhľadom na skutočnosť, že finančná náhrada za verejnú službu v rokoch 1991 až 2001 dosiahla výšku 53,48 miliónov eur, Komisia v uvedenom odôvodnení prišla k záveru, „že suma 76 miliónov eur je v každom prípade zdôvodnená pre to, aby umožnila spoločnosti SNCM v krátkom čase znovu nadobudnúť životaschopnosť“ [*neoficiálny preklad*].

257 Je nepochybné, ako vyplýva z poznámky 121 k odôvodneniu č. 328 napadnutého rozhodnutia, ktoré odkazuje na odôvodnenia č. 97 až č. 101 tohto rozhodnutia, že suma 21 miliónov eur spomínaná v odôvodnení č. 328 napadnutého rozhodnutia sa vzťahuje na čistý výnos z predaja uvedený v odôvodnení č. 99 napadnutého rozhodnutia.

258 Je potrebné konštatovať, že na tomto mieste napadnutého rozhodnutia Komisia v nadväznosti na to, čo pripomenula jednak v odôvodnení č. 97, že SNCM vo svojom reštrukturalizačnom pláne plánovala predaj roku 2002 štyri svoje lode, a to lode *Napoléon*, *Liberté*, *Monte Rotondo* a vysokorýchlostnú loď *Asco*, a že všetky tieto lode s výnimkou lode *Asco* boli predané, jednak v odôvodnení č. 98, že tieto predaje dopĺňajú prebiehajúci predaj *Southern Trader*; uviedla, že „očakávaný výnos z týchto predajov je 40 miliónov eur, čo po zaplatení zostávajúcich splátok zodpovedá prírastku voľných finančných prostriedkov (čistý výnos z predaja) vo výške 21 miliónov eur“ [*neoficiálny preklad*].

259 Je však nutné konštatovať, že Komisia v odôvodnení č. 101 napadnutého rozhodnutia dodala toto:

„Súbežne s tým SNCM vo svojom reštrukturalizačnom pláne predpokladala predaj nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa v jej pobočkách (kancelária v Marseille). Tento majetok bol roku 2003 skutočne predaný s čistým výnosom z predaja vo výške 12 miliónov eur a účtovným ziskom vo výške 5,1 miliónov eur.“ [*neoficiálny preklad*]

260 Zo znenia napadnutého rozhodnutia teda vyplýva, že Komisia konštatovala, že SNCM v súlade so svojim reštrukturalizačným plánom jednak predpokladala dosiahnutie čistého výnosu z predaja lodí vo výške 21 miliónov eur; jednak skutočne predala nehnuteľný majetok s čistým výnosom z predaja vo výške 12 miliónov eur.

261 V odôvodnení č. 328 napadnutého rozhodnutia, ale Komisia pri určovaní minimálnej sumy uviedla len to, že SNCM by mala dosiahnuť čistý výnos z predaja vo výške 21 miliónov eur bez toho, aby sa odvolala na sumu 12 miliónov eur uvedenú v odôvodnení č. 101 uvedeného rozhodnutia vo vzťahu k čistému výnosu z predaja nehnuteľného majetku.

262 Na vysvetlenie konštatovaní napadnutého rozhodnutia k tomuto bodu Komisia najskôr v štádiu svojho vyjadrenia k žalobe tvrdila, že príjmy z predaja nehnuteľného majetku analýzu podstatným spôsobom nemenia, keďže dosiahnutý zisk vo výške 5,1 miliónov eur má okrajový vplyv na zníženie finančného dlhu, takže nebezpečenstvo prebytočných peňažných prostriedkov neexistuje. Tak Francúzska republika, ako aj SNCM, vedľajší účastníci konania, rovnako uviedli toto tvrdenie vo svojich písomných vyjadreniach.

263 Komisia ďalej v duplike rovnako ako SNCM tvrdila, že nebola schopná vypočítať objem voľných finančných prostriedkov, ktoré mohla mať SNCM k dispozícii, z dôvodu nejednotnosti údajov dostupných v čase prijatia napadnutého rozhodnutia a z dôvodu nepresnosti týchto údajov, pokiaľ ide o to, čomu presne zodpovedajú. V tejto súvislosti Komisia konštatovala, že viaceré predaje požadované napadnutým rozhodnutím boli predpokladané v reštrukturalizačnom pláne a v čase prijatia napadnutého rozhodnutia ešte neboli vykonané, že niektoré predpokladané čisté výnosy museli byť upravené smerom nadol vzhľadom na ťažkosti SNCM nájsť kupca, ktoré sa objavili po prijatí napadnutého rozhodnutia, a že údaje poskytnuté francúzskymi orgánmi boli z veľkej časti predbežné. Komisia vysvetlila, že z týchto dôvodov „hrubo“ odhadla voľné finančné prostriedky, ktoré mohla SNCM skutočne získať, aby mohla na maximum internalizovať náklady reštrukturalizačného plánu pred a po vydaní napadnutého rozhodnutia.

264 Žiadne z týchto vysvetlení však nemôže byť použité na odôvodnenie toho, že nebol zohľadnený čistý výnos z predaja nehnuteľného majetku.

- 265 Pokiaľ ide o prvé vysvetlenie, je potrebné pripomenúť, že podľa bodu 40 usmernení musí byť výška pomoci obmedzená na „na striktné minimum nevyhnutné na realizáciu reštrukturalizácie vo svetle existujúcich finančných zdrojov spoločnosti“.
- 266 Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že SNCM sa v prejednávanej veci vo svojom reštrukturalizačnom pláne zaviazala predat lode a nehnuteľnosti, ktoré nevyhnutne nepotrebuje, musí, ako to Komisia pripustila v odpovedi na písomné otázky Súdu prvého stupňa, venovať celý výnos z predaja týchto aktív na financovanie reštrukturalizačného plánu. V rozpore s tvrdením SNCM táto povinnosť nijako nezaväzuje príjemcu pomoci na to, aby použil všetky svoje zdroje na zníženie sumy poskytnutej pomoci, ale len na to, aby použil všetky zdroje získané z aktív, ktoré sa nepovažujú za nevyhnutne potrebné, na pokračovanie činností podniku v rámci jeho reštrukturalizácie. Takýto príspevok príjemcu na reštrukturalizačný plán z jeho vlastných zdrojov sa požaduje na to, aby pomoc zostala v súlade s bodom 40 usmernení obmedzená na striktné minimum nevyhnutné na vykonanie reštrukturalizácie v závislosti od dostupných finančných prostriedkov tohto príjemcu, jeho akcionárov alebo obchodnej skupiny, ku ktorej patrí.
- 267 Tomu zodpovedá aj postup použitý Komisiou v napadnutom rozhodnutí, pretože na jednej strane z odôvodnenia č. 328 tohto rozhodnutia vyplýva, že Komisia s cieľom zaistiť, že pomoc bude obmedzená na nevyhnutnú mieru, odpočítala od celkovej výšky nákladov na prevádzkové opatrenia reštrukturalizácie celý čistý výnos z predaja vo výške 21 miliónov eur, ktorý je v ňom uvedený, a okrem toho spresnila, že SNCM nebola schopná nájsť ďalšie vlastné zdroje na financovanie svojej reštrukturalizácie. Na druhej strane Komisia zohľadnila povinnosť obmedziť výšku pomoci na nevyhnutné minimum aj tým, že v prejednávanej veci ustanovila časovo odstupňovaný systém vyplácania pomoci doplnený systémom kompenzácií. Podľa článku 6 napadnutého rozhodnutia Komisia schválila pomoc len vo vzťahu k jej prvej časti vo výške 66 miliónov eur, pričom vyplatenie zvyšných 10 miliónov eur podmienila výsledkom prevodov niekoľkých nestrategických podielov určených Komisiou v článku 3 tohto rozhodnutia. Je nutné konštatovať, že táto technika

schvaľovania pomoci po častiach odráža takisto skutočnosť, že Komisia mienila zohľadniť celý výnos z uskutočnených predajov nepotrebného majetku, pretože ako uvádza v odôvodnení č. 341 napadnutého rozhodnutia, výnos z týchto predajov musí viesť k „primeranému“ zníženiu výšky požadovanej pomoci, aby sa v súlade s bodom 40 usmernení dodržala požiadavka obmedzenia pomoci na minimum.

268 Z toho vyplýva, že pri určovaní minimálnej výšky pomoci poskytnutej SNCM bola Komisia povinná zohľadniť celý čistý výnos z predajov uskutočnených pri vykonávaní reštrukturalizačného plánu.

269 V tomto zmysle je nepodstatná uvádzaná okolnosť, podľa ktorej výška pomoci schválenej v napadnutom rozhodnutí neumožňuje SNCM ťažiť z prebytočných voľných finančných prostriedkov.

270 Je nepochybné, že Komisia má v súlade s bodom 40 usmernení overiť, ako to uvádza v odôvodnení č. 330 napadnutého rozhodnutia, či dotknutá pomoc nebola poskytnutá vo forme alebo vo výške, ktorá umožnila SNCM disponovať prebytočnými voľnými finančnými prostriedkami, ktoré by potom mohla použiť na agresívne činnosti spôsobilé vyvolať narušenia trhu. Okolnosť, že výška pomoci schválenej v napadnutom rozhodnutí umožnila predísť takémuto nebezpečenstvu však nemôže vysvetliť to, že Komisia nezohľadnila čistý výnos z predaja nehnuteľného majetku, pretože toto zohľadnenie mohlo viesť k vyhláseniu nižšej sumy pomoci za zlučiteľnú so spoločným trhom, dokonca prípadne k vyhláseniu pomoci za nezlučiteľnú so spoločným trhom, pričom toto by v každom prípade umožnilo zamedziť nebezpečenstvu narušenia hospodárskej súťaže.

271 Je teda potrebné odmietnuť vysvetlenie Komisie založené na okrajovom účinku čistého výnosu z predaja nehnuteľného majetku na finančnú situáciu SNCM.

- 272 Vo vzťahu k druhému vysvetleniu je potrebné pripomenúť, že Súd prvého stupňa už skôr rozhodol vo veci pomoci na reštrukturalizáciu (rozsudok Kneissl Dachstein/Komisía, už citovaný v bode 138 vyššie, bod 84), že Komisia nie je povinná odhadnúť konkrétne náklady na každé z opatrení, ktoré má dotknutý podnik prijať. Odhliadnuc od toho, že presné ohodnotenie rôznych nákladových položiek je v každom prípade riskantné z dôvodu budúceho charakteru zamýšľaných opatrení, Komisia sa môže pri výkone širokej miery svojej voľnej úvahy obmedziť na celkové ohodnotenie.
- 273 Je teda potrebné pripustiť, že v prejednávanej veci bola Komisia pri výkone širokej miery svojej voľnej úvahy v zásade oprávnená približne odhadnúť čistý výnos z predajov lodí a nehnuteľností stanovených v reštrukturalizačnom pláne vzhľadom na ťažkosti spojené s presným ohodnotením tohto výnosu.
- 274 V prejednávanej veci je však potrebné konštatovať, pokiaľ ide, po prvé, o predaj námorného majetku, že Komisia v odôvodneniach č. 97 a č. 98 napadnutého rozhodnutia uvádza, že tri zo štyroch lodí, ktorých predaj predpokladal reštrukturalizačný plán, a to lode *Napoléon*, *Liberté* a *Monte Rotondo*, sú už predané, pričom kupec sa nenašiel len pre vysokorýchlostnú loď *Asco*, a predaj *Southern Trader* prebieha. Aj keď Komisia v odôvodnení č. 99 tohto rozhodnutia rovnako uvádza, že „očakávaný“ čistý výnos z týchto predajov po zohľadnení zostávajúcich splátok je 21 miliónov eur, v rovnakom odôvodnení tiež konštatuje, že „lode *Monte Rotondo* a *Napoléon* boli predané roku 2002“, zatiaľ čo „lode *Liberté* a *Southern Trader* boli alebo mali byť predané roku 2003“, pričom posledne spomínaná loď bola predmetom zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy. [neoficiálny preklad] Komisia okrem toho v odôvodnení č. 99 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že „celkový čistý výnos z predajov týchto štyroch lodí prevýšil predpoklady o 1,2 miliónov eur“ [neoficiálny preklad].
- 275 Je teda potrebné konštatovať, že už zo samotného znenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v čase jeho prijatia bola Komisii známa skutočná výška čistých výnosov z predajov viacerých lodí, keďže vo vzťahu k predajom štyroch plavidiel konštatuje,

že čistý výnos z nich je vyšší, ako sa odhadovalo. Pokiaľ v tejto súvislosti ide o lode *Napoléon* a *Monte Rotondo*, ktorých predaj sa uskutočnil roku 2002, je potrebné prijať záver, že vzhľadom na časový rozdiel medzi týmito predajmi a prijatím napadnutého rozhodnutia musela mať Komisia nevyhnutne k dispozícii všetky údaje, umožňujúce určenie presnej výšky čistého výnosu z ich predaja. Pokiaľ ide o loď *Liberté*, ktorej predaj sa uskutočnil roku 2003 pred prijatím napadnutého rozhodnutia, je takisto nutné konštatovať, že odhliadnuc od potreby vykonať prípadné menšie úpravy s cieľom zohľadniť neskoršie náklady súvisiace s kúpou cenou, Komisia musela rovnako disponovať podstatnými údajmi, ktoré by jej umožnili vypočítať čistý výnos z predaja.

276 V odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa Komisia okrem toho potvrdila, že vyčíslenie zisku dosiahnutého z predaja lodí *Napoléon*, *Monte Rotondo* a *Liberté* mohlo byť jej organizačnými zložkami vykonané na základe informácií postúpených francúzskymi orgánmi 14. mája 2003, teda dva mesiace pred prijatím napadnutého rozhodnutia.

277 Je pravda, že pokiaľ ide o piatu loď, teda *Southern Trader*, Komisia naopak mala k dispozícii len odhad čistého výnosu z jej predaja. Z článku 3 napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že jej predaj musí byť zohľadnený, ako SNCM správne konštatuje, len pri vyplatení druhej časti pomoci, keďže táto loď bola prenajatá jednej z jej dcérskych spoločností, *Société méditerranéenne d'investissements et de participations* (ďalej len „SMIP“), ktorú Komisia považuje za nestrategický podiel. Článok 3 druhý odsek napadnutého rozhodnutia tak stanovuje, že namiesto prevodu tohto posledného spomenutého podielu môže SNCM predať jediný majetok tejto spoločnosti, *Southern Trader*, a zavrieť túto dcérsku spoločnosť. V odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa k tomuto bodu tak Komisia potvrdila, že čistý výnos z predaja *Southern Trader* nie je zahrnutý v sume 21 miliónov eur uvedenej v odôvodnení č. 99 napadnutého rozhodnutia.

- 278 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisii musela byť v čase prijatia napadnutého rozhodnutia známa skutočná výška čistého výnosu predaja lodí, ktorých predaj predpokladal reštrukturalizačný plán a ktoré boli v čase prijatia napadnutého rozhodnutia skutočne prevedené.
- 279 Po druhé, pokiaľ ide o čistý výnos z predaja nehnuteľného majetku, je potrebné pripomenúť, že Komisia v odôvodnení č. 101 napadnutého rozhodnutia pripomenula, že „nehnutelný majetok bol skutočne predaný roku 2003 s čistým výnosom z predaja vo výške 12 miliónov a účtovným ziskom vo výške 5,1 miliónov eur“ [*neoficiálny preklad*]. Zo znenia tohto odôvodnenia teda vyplýva, že Komisia nepodala v ňom spomínanú sumu 12 miliónov ako približný odhad, ale ako presné ohodnotenie čistého výnosu zo skutočne vykonaného predaja.
- 280 V odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa Komisia okrem toho potvrdila, že suma 12 miliónov eur spomínaná v odôvodnení č. 101 napadnutého rozhodnutia pochádzala z údajov oznámených francúzskymi orgánmi zo 14. mája 2003, teda približne dva mesiace pred prijatím napadnutého rozhodnutia.
- 281 Za týchto okolností tiež nemožno pripustiť, v rozpore s tvrdením Komisie v jej písomných vyjadreniach, že výška čistého výnosu predaja nehnuteľného majetku nebola v čase prijatia napadnutého rozhodnutia presne a s konečnou platnosťou známa.
- 282 Z textu napadnutého rozhodnutia teda vyplýva, že v čase jeho prijatia Komisia musela disponovať, pokiaľ ide tak o námorný majetok, ako aj o nehnuteľný majetok, ktorého postúpenie predpokladal reštrukturalizačný plán a ktorý bol v tom čase už postúpený, nielen odhadom čistého výnosu z ich predaja zaznamenaným v uvedenom pláne, ale aj údajom o skutočnej výške tohto čistého výnosu z predaja.

- 283 Za týchto okolností, a predovšetkým vo svetle zásady zákazu štátnej pomoci podľa článku 87 ods. 1 ES, sa Komisia nemohla u týchto aktív pri určovaní minimálneho charakteru pomoci obmedziť na vykonanie „hrubého“ odhadu objemu voľných finančných prostriedkov dostupných SNCM.
- 284 Ak totiž Komisia konštatovala, pokiaľ ide o postúpenie námorného majetku, existenciu zisku v zmysle čistého výnosu z predaja, vo vzťahu k hodnoteniu 21 miliónov eur zahrnutých v reštrukturalizačnom pláne, a pokiaľ ide o postúpenie nehnuteľného majetku, existenciu čistého výnosu z postúpenia vo výške 12 miliónov eur, nemohla, bez toho, aby sa dopustila zjavného omylu v posúdení, pre určenie minimálneho charakteru pomoci v odôvodnení č. 328 napadnutého rozhodnutia, zahrnúť výlučne hodnotenie sumy 21 miliónov eur predpokladanej reštrukturalizačným plánom pre postúpenie námorného majetku.
- 285 Je teda takisto potrebné odmietnuť vysvetlenie poskytnuté Komisiou založené na nepresnosti údajov dostupných v čase prijatia napadnutého rozhodnutia.
- 286 V odpovedi na písomné otázky Súdu prvého stupňa Komisia tvrdila, podľa nového vysvetlenia, ktoré nebolo uvedené v jej vyjadrení k žalobe a v duplike, pričom sa opierala o dôverné dokumenty, ktoré neboli poskytnuté do spisu tohto súdneho konania pred Súdom prvého stupňa, že čistý výnos z postúpenia vo výške 21 miliónov eur uvedený v odôvodnení č. 99 napadnutého rozhodnutia sa v skutočnosti týkal tak postúpenia štyroch plavidiel spomínaných v odôvodnení č. 97 tohto rozhodnutia, ako aj postúpenia nehnuteľného majetku predpokladaného reštrukturalizačným plánom. Rovnaké vysvetlenie poskytla SNCM vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania.
- 287 Je však potrebné pripomenúť, bez toho, aby bolo potrebné overiť opodstatnenosť tohto vysvetlenia na základe dokumentov predložených Komisiou, že podľa ustálenej

judikatúry musí byť odôvodnenie rozhodnutia uvedené v samotnom rozhodnutí a neskoršie vysvetlenia poskytnuté Komisiou môžu byť zohľadnené iba za mimoriadnych okolností (rozsudky Súdu prvého stupňa z 2. júla 1992, Dansk Pelsdyravlerforening/Komisia, T-61/89, Zb. s. II-1931, bod 131; zo 14. mája 1998, Buchmann/Komisia, T-295/94, Zb. s. II-813, bod 171, a z 15. septembra 1998, European Night Services a i./Komisia, T-374/94, T-375/94, T-384/94 a T-388/94, Zb. s. II-3141, bod 95). Z toho vyplýva, že rozhodnutie musí stačiť samo osebe a že jeho odôvodnenie nemôže vychádzať z neskorších písomných alebo ústnych vysvetlení poskytnutých v čase, keď je proti dotknutému rozhodnutiu už podaná žaloba pred súdom Spoločenstva (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 1996, Rendo a i./Komisia, T-16/91, Zb. s. II-1827, bod 45).

288 V prejednávanej veci je pritom nutné konštatovať, že vysvetlenie podané Komisiou a SNCM, podľa ktorého je čistý výnos z predaja nehnuteľného majetku zahrnutý v sume čistého výnosu vo výške 21 miliónov eur uvedeného v odôvodnení č. 99 napadnutého rozhodnutia, nie je uvedené v tomto rozhodnutí, čo Komisia koniec koncov pripustila v odpovedi na jednu z otázok Súdu prvého stupňa na pojednávaní.

289 V každom prípade je nutné konštatovať, že toto Komisiou oneskorene poskytnuté vysvetlenie je v rozpore s napadnutým rozhodnutím. Keďže sa totiž odôvodnenia č. 97 a č. 98 napadnutého rozhodnutia obmedzujú na to, že spomínajú len spoločnosťou SNCM plánované predaje štyroch lodí, bez toho, aby bol až do tejto časti napadnutého rozhodnutia akokoľvek spomenutý predaj nehnuteľného majetku, ktorý sa prvýkrát spomína v odôvodnení č. 101 napadnutého rozhodnutia, je nutné konštatovať, že informácia uvedená v odôvodnení č. 99 uvedeného rozhodnutia, podľa ktorej je očakávaný výnos „týchto“ predajov 21 miliónov eur, sa nevyhnutne týka len predajov lodí, ktoré boli uvedené v skorších odôvodneniach č. 97 a č. 98. Údaj uvedený v odôvodnení č. 101 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého SNCM predpokladá „súbežné“ uskutočnenie predaja nehnuteľného majetku, ktorý bol skutočne predaný s čistým výnosom z predaja vo výške 12 miliónov eur, rovnako potvrdzuje, že suma čistého výnosu z predaja nehnuteľného majetku bola Komisiou považovaná za odlišnú od čistého výnosu z predaja lodí, ku ktorému sa má táto suma

pripočítať. Okrem toho je potrebné poukázať na to, že ani odôvodnenie č. 328 napadnutého nariadenia, ani jeho odôvodnenie č. 341, ktoré sa bez akéhokoľvek spresnenia týka existencie čistého výnosu z predaja vo výške 21 miliónov eur, neumožňuje pochopiť, prečo uvedená suma popri čistom výnose z predaja lodí zahŕňa aj čistý výnos z predaja nehnuteľného majetku.

290 Z toho vyplýva, že je nutné odmietnuť vysvetlenie Komisie a SNCM, podľa ktorého suma 21 miliónov eur zohľadnená na účely určenia minimálnej výšky pomoci v odôvodnení č. 328 napadnutého rozhodnutia zahŕňa výnos z predaja nehnuteľného majetku.

291 Aj za predpokladu, že by sa, ako to tvrdí Komisia a SNCM, očakávaný čistý výnos z predaja vo výške 21 miliónov eur uvedený v odôvodnení č. 99 napadnutého rozhodnutia chápal tak, že zahŕňa čistý výnos z predaja nehnuteľného majetku, nemení to nič na tom, že Komisia sa nesmie obmedziť na to, že v odôvodnení č. 328 uvedeného rozhodnutia s ohľadom na zabezpečenie minimálneho charakteru pomoci zohľadní čistý výnos z predaja vo výške 21 miliónov eur.

292 Aj keď totiž nemožno vylúčiť, že čistý výnos z predaja námorného a nehnuteľného majetku bol v reštrukturalizačnom pláne odhadnutý na 21 miliónov eur, nemožno pripustiť, v rozpore s tvrdením Komisie na pojednávaní, že je oprávnená opierať sa o tieto jednoduché odhady, aj keď tieto nezodpovedajú skutočnosti, aby neoneskorila prijatie svojho rozhodnutia. Keďže odhad čistého výnosu z predaja vo výške 21 miliónov eur uvedený v reštrukturalizačnom pláne bol vykonaný v decembri 2001, ako vyplýva z poznámky 31 k odôvodneniu č. 88 napadnutého rozhodnutia, Komisia bola povinná, s ohľadom na potrebu overiť v súlade s usmerneniami nevyhnutný rozsah pomoci, opraviť uvedený odhad s cieľom zohľadniť skutočnú situáciu SNCM, v akej sa nachádzala takmer o 19 mesiacov neskôr v čase prijatia uvedeného rozhodnutia.

- 293 Aj keď je teda správne tvrdenie SNCM, že keď preukázala ťažkosti pri predaji vysokorýchlostnej lode *Asco*, Komisia mohla pri prijímaní napadnutého rozhodnutia zohľadniť vo vzťahu k tejto lodi čistý výnos z predaja nižší, ako je odhad zaznamenaný v reštrukturalizačnom pláne a vykonať zápornú opravu uvedeného odhadu, Komisia mala rovnako vykonať prípadné kladné opravy, ktoré by mohli zvýšiť odhady týkajúce sa ostatných lodí.
- 294 V prejednávanej veci pritom z odôvodnení č. 99 a č. 101 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že SNCM jednak predala tri ďalšie lode, ktorých predaj predpokladal reštrukturalizačný plán, ako aj *Southern Trader*, a že súhrn čistých výnosov z predaja týchto lodí prekročil predpoklady o 1,2 miliónov eur, jednak predala nehnuteľný majetok, ktorého predaj predpokladal uvedený plán, s čistým výnosom z predaja vo výške 12 miliónov eur.
- 295 Je nutné konštatovať, čo SNCM napokon nespochybňuje, že zníženie čistého výnosu spôsobené zápornou opravou vo vzťahu k vysokorýchlostnej lodi *Asco* nemôže úplne kompenzovať nezohľadnenie týchto skutočností.
- 296 SNCM totiž vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania poskytla Súdu prvého stupňa pre každú zo štyroch lodí, ktorých predaj predpisoval reštrukturalizačný plán, údaj o sume zodpovedajúcej „zdrojom skutočne dostupným SNCM“. Ako už bolo konštatované vyššie vo vzťahu k lodiam *Napoléon* a *Monte Rotondo*, vzhľadom na to, že ich predaj sa uskutočnil roku 2002, je potrebné prijať záver, s ohľadom na časový priestor medzi týmito predajmi a prijatím napadnutého rozhodnutia, že suma uvedená SNCM zodpovedá presnej výške výnosu z predaja týkajúceho sa týchto lodí. Rovnako pokiaľ ide o loď *Liberté*, ktorej predaj sa uskutočnil roku 2003, je nutné konštatovať, že s výnimkou potreby vykonať prípadné menšie úpravy suma uvedená vo vyjadrení vedľajšieho účastníka konania SNCM

približne zodpovedá výške čistého výnosu z predaja tejto lode, pretože základný údaj umožňujúci vypočítať túto sumu bol v čase prijatia napadnutého rozhodnutia známy. Na pojednávaní SNCM okrem toho potvrdila, že suma uvedená v jej vyjadrení vedľajšieho účastníka konania je spoľahlivá.

297 Z údajov, ktoré SNCM poskytla, vyplýva, že aj pri zohľadnení záporného čistého výnosu z predaja za vysokorýchlostnú loď *Asco* dosiahol skutočný čistý výnos z predaja štyroch dotknutých lodí výšku približne 16,5 miliónov eur, takže pri zohľadnení čistého výnosu vo výške 12 miliónov eur z predaja nehnuteľného majetku, ktorý je uvedený v odôvodnení č. 101 napadnutého rozhodnutia, dosiahol celkový čistý výnos z predaja pre SNCM v čase prijatia napadnutého rozhodnutia výšku približne 28,5 miliónov eur, a nie výšku 21 miliónov eur zohľadnenú Komisiou v napadnutom rozhodnutí.

298 V tomto ohľade musia byť odmietnuté tvrdenia SNCM, ktorými chce dokázať, že suma uvedená v odôvodnení č. 101 napadnutého rozhodnutia sa týka hrubého výnosu z predaja, pretože tieto tvrdenia sú v priamom rozpore so znením tohto odôvodnenia. Pokiaľ ide o tvrdenie, že suma uvedená v tomto odôvodnení sa čiastočne týka predaja majetku nevyhnutného pre činnosť podniku, postačí konštatovať, odhliadnuc od toho, že toto tvrdenie nie je ničím podopreté, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadny údaj v tomto smere, či už v odôvodnení č. 101 alebo č. 328 napadnutého rozhodnutia, ktorý by mohol vysvetliť nezohľadnenie čistého výnosu z predaja nehnuteľného majetku. Je v každom prípade nutné poukázať na to, že ak by sa aj zobrali do úvahy údaje poskytnuté SNCM vo vzťahu k čistému výnosu z predaja nehnuteľného majetku, skutočná výška prostriedkov k dispozícii pre SNCM, ktorú táto spoločnosť uvádza vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania, dosahuje 24,9 miliónov eur.

299 Komisia okrem toho v odpovedi na otázku položenú k tomuto bodu na pojednávaní nakoniec pripustila, že celková suma čistého výnosu z predaja námorného a nehnuteľného majetku, ktorá jej bola známa v čase prijatia napadnutého rozhodnutia bola vyššia ako 21 miliónov eur.

- 300 Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté zjavným omylom v posúdení, ktorý spočíva v tom, že toto rozhodnutie na účely určenia minimálnej výšky pomoci zohľadňuje čistý výnos z predaja vo výške 21 miliónov eur, aj keď z uvedeného rozhodnutia a z vysvetlení poskytnutých v rámci tohto konania vyplýva, že Komisia mohla konštatovať, na základe údajov, ktoré mala k dispozícii v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, že uvedený čistý výnos z predaja bol vyšší ako 21 miliónov eur.
- 301 Žiadne z ďalších tvrdení Komisie a vedľajších účastníkov konania nemôže spochybniť tento záver.
- 302 Po prvé, tvrdenie Komisie v duplike, podľa ktorého je na účely budúceho prieskumu druhej časti pomoci vo výške 10 miliónov eur podľa článku 6 napadnutého rozhodnutia potrebné zohľadniť čistý výnos z očakávaných predajov nehnuteľného majetku a lodí, ktorých predaj je uvedený v reštrukturalizačnom pláne a ktoré v čase napadnutého rozhodnutia ešte neboli predané, musí byť odmietnuté ako nepodložené.
- 303 Aj keď je pravda, že články 3 a 6 napadnutého rozhodnutia predpokladajú odpočítanie čistého výnosu z predaja nehnuteľného majetku uskutočneného SNCM od druhej časti pomoci, zo znenia týchto článkov, ako aj z odôvodnení č. 357 a č. 358, ktoré sú ich potrebným doplnkom, však vyplýva, že táto druhá časť pomoci sa vzťahuje výlučne na zohľadnenie čistého výnosu z prevodov nestrategických podielov nariadených Komisiou ako podmienka zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom, ktoré sú taxatívne vymedzené v článku 3 prvom odseku napadnutého rozhodnutia a ktoré sa týkajú podielov v spoločnostiach Amadeus France, Compagnie Corse Méditerranée, realitná spoločnosť podľa občianskeho práva Schuman, SMIP a Someca.

- 304 Ako Komisia viackrát potvrdila vo svojich odpovediach na písomné otázky a na pojednávajúci, nehnuteľný majetok, ktorý patrí pod vyššie citované ustanovenia napadnutého rozhodnutia týkajúce sa vyplatenia druhej časti pomoci, nie je predmetom odôvodnenia č. 101 uvedeného rozhodnutia spomínaného prevodu nehnuteľností, ktorý má Komisia zohľadniť pri určovaní minimálneho charakteru pomoci v odôvodnení č. 328 uvedeného rozhodnutia. Vo vzťahu k lodi *Southern Trader*, ktorá patrí SMIP, Komisia vo svojich odpovediach na písomné otázky vysvetlila, že v článku 3 napadnutého rozhodnutia požadovala predaj tejto lode z dôvodu nepresností obklopujúcich predaj tejto lode v reštrukturalizačnom pláne, takže táto loď nemá byť považovaná za majetok zahrnutý v sume 21 miliónov eur zapísanej v reštrukturalizačnom pláne.
- 305 Z toho vyplýva, že v rozpore s tým, čo Komisia naznačuje vo svojich dokumentoch, nemožno pri vyplácaní druhej časti pomoci zohľadniť čistý výnos z predaja nehnuteľného majetku spomínaný v odôvodnení č. 101 napadnutého rozhodnutia.
- 306 Možnosť Komisie neskôr posúdiť, či sú splnené podmienky pre vyplatenie druhej časti pomoci, nemôže nijako spochybniť vyššie uvedené závery vo vzťahu k zohľadneniu celého čistého výnosu z predaja nepotrebného majetku na účely určenia minimálneho charakteru pomoci.
- 307 Z rovnakého dôvodu nemôže Komisia navyše tvrdiť, ako to urobila na pojednávajúci, že schválením pomoci vo vzťahu k jej prvej časti vo výške 66 miliónov eur sa presvedčila o minimálnom charaktere tejto pomoci, pretože zohľadnenie čistého výnosu z predaja nepotrebného majetku vyššieho ako 21 miliónov eur ju musí v zásade priviesť ku konštatovaniu, že výška pomoci oznámenej francúzskymi orgánmi nespĺňa požiadavku, že pomoc musí byť obmedzená na minimum, a teda že neboli splnené podmienky na to, aby pomoc mohla byť vyhlásená za zlučiteľnú so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES.

308 Čo sa týka, po druhé, okolnosti stručne spomenutej Komisiou, podľa ktorej výška náhrady za verejnú službu bola do konca roku 2001 podhodnotená, postačí konštatovať, že táto okolnosť bola Komisiou riadne zohľadnená pri určovaní minimálnej sumy pomoci, pretože, ako vyplýva predovšetkým z odôvodnení č. 326 a č. 327 napadnutého rozhodnutia, časť pomoci oznámená francúzskymi orgánmi ako pomoc na reštrukturalizáciu určená na to, aby umožnila „urobiť konečnú čiaru za dôsledkami nedostatku finančných náhrad pri uplatnení [zmluvy z roku 1991 a zmluvy z roku 1996] voči prevádzkovým nákladom a nákladom prevádzkových zariadení na pevnine zisteným za toto obdobie na linkách, ktoré sú predmetom záväzkov verejnej služby“ [*neoficiálny preklad*] boli schválené vo výške 53,48 miliónov eur. Uvedená okolnosť preto nemôže byť zohľadnená po druhýkrát pre určenie sumy čistého výnosu z predaja nepotrebného majetku predtým, než by bola odpočítaná pre výpočet minimálnej sumy pomoci.

309 Po tretie, pokiaľ ide o okolnosť uvedenú SNCM, podľa ktorej v napadnutom rozhodnutí nakoniec zaznamenané náklady na reštrukturalizáciu vo výške 25 miliónov eur (46 miliónov eur – 21 miliónov eur) a suma náhrady za verejnú službu vo výške 53,48 miliónov eur mohli vysvetliť pomoc na reštrukturalizáciu v celkovej výške 78,48 miliónov eur, čo predstavuje rozdiel 2,48 miliónov eur, postačí konštatovať, že pomoc oznámená francúzskymi orgánmi nebola 78,48 miliónov eur, ale 76 miliónov. Súdu prvého stupňa pritom v rámci sporu o neplatnosť neprislúcha, aby rozhodol o zákonnosti pomoci v sume odlišnej od sumy pomoci preskúmanej Komisiou a nahradil tak posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením (rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. októbra 1996, SNCF a British Railways/Komisia, T-79/95 a T-80/95, Zb. s. II-1491, bod 64). Okrem toho je potrebné poukázať na to, že rozdiel udávaný SNCM je málo významný v porovnaní s omylom, ktorý bol v jej prospech urobený v rámci určovania výšky čistého výnosu z predajov nepotrebného majetku.

310 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie SNCM, podľa ktorého pomoc v úzkom zmysle slova predstavuje len 22,5 miliónov eur, teda rozdiel medzi finančnou injekciou francúzskeho štátu a náhradou za verejnú službu, a zodpovedá tak 48 % nákladov na reštrukturalizáciu vo výške 46 miliónov eur; toto tvrdenie sa zakladá na

nesprávnej domnienke, že suma náhrady za verejnú službu nie je štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES. To by však platilo len v prípade, ak by boli splnené podmienky uvedené v rozsudku *Altmark Trans et Regierungspräsidium Magdeburg* (už citovaný v bode 105 vyššie) vo vzťahu k tejto časti finančnej injekcie. Súdu prvého stupňa však v rámci sporu o neplatnosť neprislúcha, aby nahrádzal hodnotenie Komisie svojím vlastným hodnotením (rozsudok *SNCF a British Railways/Komisía*, už citovaný v bode 309 vyššie, bod 64).

- 311 Táto úvaha platí v prejednávanej veci o to viac, že Komisia v napadnutom rozhodnutí výslovne usúdila, ako vyplýva najmä z odôvodnení č. 260 a č. 326 uvedeného rozhodnutia, že ak by aj výška finančnej náhrady za verejnú službu mohla byť zdôvodnená podľa článku 86 ods. 2 ES, celková suma dotknutej pomoci, ktorá sa rovná 76 miliónom eur, mala byť preskúmaná ako pomoc na reštrukturalizáciu, vrátane časti zodpovedajúcej náhrade za verejnú službu, z dôvodu, že dotknutá pomoc bola oznámená ako pomoc na reštrukturalizáciu a že obnovenie životaschopnosti vyžadovalo, aby uvedená pomoc umožňovala taktiež nahradiť dlhy pochádzajúce z tejto náhrady.
- 312 Za týchto okolností sa zdá, že celková suma dotknutej pomoci, teda 76 miliónov eur predstavuje približne 76 % celkových nákladov reštrukturalizácie, ktoré sa rovnajú, po pridaní náhrady za verejnú službu v sume 53,48 miliónov eur a nákladov reštrukturalizácie v sume 46 miliónov, sume 99,48 miliónov eur. Navyše, ak by sa aj zohľadnila len suma prvej časti vo výške 66 miliónov eur, je nutné konštatovať, že táto časť predstavuje približne 66 % uvedených celkových nákladov.
- 313 V každom prípade, aj za predpokladu, že podmienky uvedené v rozsudku *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg* (už citovaný v bode 105 vyššie) sú splnené, skutočnosť, že pomoc v tomto prípade zodpovedá menej ako 50 % nákladov na reštrukturalizáciu, nemôže vôbec vyvrátiť zistenie, že táto pomoc naďalej zostáva

nadmerná, ak sa nezohľadnil celý čistý výnos z predajov uskutočnených pri vykonávaní reštrukturalizačného plánu. Ako totiž bolo uvedené vyššie, pomoc na reštrukturalizáciu musí byť podľa bodu 40 usmernení obmedzená na „striktné nevyhnutné minimum“, pričom sa zohľadňujú finančné prostriedky podniku pochádzajúce najmä z predaja určitých aktív, ktoré nie sú nevyhnutné pre prežitie podniku.

- 314 Nakoniec po piate, pokiaľ ide o tvrdenie Francúzskej republiky uvedené v jej písomnostiach, podľa ktorého by iné metódy hodnotenia predložené francúzskymi orgánmi umožnili vysvetliť sumu zodpovedajúcu dotknutej pomoci, postačí konštatovať, že Komisia v odôvodneniach č. 320 až č. 325 napadnutého rozhodnutia tieto metódy výslovne odmietla a použila ňou vypracovanú alternatívnu metódu.
- 315 Je potrebné prijať záver, že výhrada žalobkyně týkajúca sa toho, že Komisia pri určovaní minimálneho charakteru pomoci nezohľadnila celý čistý výnos prevodov nepotrebného majetku, je dôvodná, pretože napadnuté rozhodnutie je v tomto bode postihnuté zjavným omylom v posúdení.

Záver k druhému žalobnému dôvodu

- 316 Zo všetkého, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 87 ods. 3 písm. c) ES a usmernení, ktoré spočíva v tom, že napadnuté rozhodnutie obsahuje skutkové omyly a zjavné omyly v posúdení, musí byť odmietnutý, s výnimkou výhrady založenej na chybnom posúdení minimálneho charakteru pomoci.

- 317 Keďže minimálny charakter pomoci sa vzťahuje, ako Komisia uviedla v bodoch 19 a 20 usmernení, na podmienku ustanovenú článkom 87 ods. 3 písm. c) ES, podľa ktorej môže byť pomoc vyhlásená za zlučiteľnú so spoločným trhom len vtedy, ak nemení podmienky obchodu spôsobom, ktorý je v rozpore so spoločným záujmom, vada postihujúca zákonnosť napadnutého rozhodnutia sa týka jednej z podmienok upravených článkom 87 ods. 3 písm. c), aby pomoc mohla byť vyhlásená za zlučiteľnú so spoločným trhom.
- 318 Za týchto okolností je potrebné konštatovať, že podmienky na to, aby dotknutá pomoc mohla byť Komisiou vyhlásená za zlučiteľnú so spoločným trhom, neboli v prejednávanej veci splnené. Vada postihujúca zákonnosť napadnutého rozhodnutia mala v prejednávanej veci rozhodujúci vplyv na výsledok (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 2002, *Graphischer Maschinenbau/Komisia*, T-126/99, Zb. s. II-2427, bod 49).
- 319 Keďže má určenie minimálneho charakteru pomoci v štruktúre napadnutého rozhodnutia podstatný význam (rozsudok *Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Komisia*, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 420) a keďže Súdu prvého stupňa v rámci sporu o neplatnosť neprislúcha, aby nahrádzal posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením (rozsudok *SNCF a British Railways/Komisia*, už citovaný v bode 309 vyššie, bod 64), je potrebné vysloviť neplatnosť tohto rozhodnutia bez toho, aby bolo potrebné preskúmať dôvodnosť výhrad žalobkyne vo vzťahu k podmienkam uloženým napadnutým rozhodnutím.
- 320 Nemožno totiž najmä vylúčiť, že Komisia predovšetkým vo svetle rozsudku *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg* (už citovaného v bode 105 vyššie) znova pri dotknutom opatrení posúdi charakter štátnej pomoci alebo aspoň jej časti s ohľadom na článok 87 ods. 1 ES a že v prípade potreby bude považovať za potrebné zmeniť podmienky uložené napadnutým rozhodnutím, pokiaľ sa tieto podmienky

ukážu ako nevyhnutné vo vzťahu k výške opatrenia predstavujúceho štátnu pomoc (pozri v tomto zmysle rozsudok SNCF a British Railways/Komisia, už citovaný v bode 309 vyššie, bod 64).

321 Z vyššie uvedeného vyplýva, že je potrebné zrušiť napadnuté rozhodnutie.

O trovách

322 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala vo veci úspech a žalobkyňa podala návrh v tomto zmysle, je opodstatnené zaviazat Komisiu na to, aby znášala svoje vlastné trovy konania a nahradila trovy konania žalobkyne.

323 V súlade s článkom 87 ods. 4 tretím pododsekom rokovacieho poriadku spoločnosť SNCM, ktorá je vedľajším účastníkom konania, znáša svoje vlastné trovy konania.

324 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje trovy konania. Francúzska republika teda znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie Komisie 2004/166/ES z 9. júla 2003 o pomoci na reštrukturalizáciu, ktorú Francúzsko zamýšľa poskytnúť spoločnosti Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM), sa zrušuje.**
- 2. Komisia znáša trovy konania žalobkyne, ako aj svoje vlastné trovy konania.**
- 3. Francúzska republika a SNCM znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. júna 2005.

Tajomník

Predseda komory

H. Jung

M. Jaeger

Obsah

Právny rámec	II - 2206
Skutkové okolnosti	II - 2208
1. Dotknuté námorné spoločnosti	II - 2208
2. Závazky verejnej služby spojené s námornými spojeniami medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou	II - 2209
Správne konanie	II - 2211
1. Pomoc v prospech SNCM ako náhrada záväzkov verejnej služby v rámci zmluvy z roku 1991 a zmluvy z roku 1996	II - 2211
2. Pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu v prospech SNCM	II - 2212
Konanie a návrhy účastníkov konania	II - 2220
Právny stav	II - 2222
1. Úvodná poznámka k dosahu rozhodnutia z 8. septembra 2004 na prejednávanej žalobe	II - 2222
2. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 253 ES, ktoré spočíva v tom, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené	II - 2223
Úvodné poznámky k rozsahu žalobného dôvodu	II - 2224
O výhradách týkajúcich sa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia	II - 2227
Úvodné poznámky	II - 2227
O povahe dotknutého opatrenia a charaktere náhrady za verejnú službu ako časti pomoci	II - 2229
O zániku pochybností, ktoré viedli k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania	II - 2236
	II - 2303

O posúdení obnovenia životaschopnosti	II - 2241
O reálnosti predpokladaných reštrukturalizačných scenárov	II - 2244
O určení nestrategických podielov	II - 2246
Závery k prvému žalobnému dôvodu	II - 2248
3. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 87 ods. 3 písm. c) ES, nariadenia č. 659/1999 a usmernení, ktoré spočíva v tom, že napadnuté rozhodnutie obsahuje skutkové omyly a zjavné omyly v posúdení .	II - 2248
Úvodné poznámky k preskúvaniu vykonávanému Súdom prvého stupňa ...	II - 2248
O výhradách k dôvodnosti napadnutého rozhodnutia	II - 2250
O posúdení náhrady za verejnú službu ako časti pomoci	II - 2251
O analýze príčin, ktoré viedli k finančným ťažkostiam SNCM	II - 2255
O dodržaní usmernení	II - 2259
— O posúdení SNCM ako podniku v ťažkostiach	II - 2260
— O obnovení životaschopnosti	II - 2265
— O predchádzaní nevhodným narušeniam hospodárskej súťaže	II - 2272
— O obmedzení pomoci na minimum	II - 2278
Záver k druhému žalobnému dôvodu	II - 2299
O trovách	II - 2301